

КАТОЛИЧЕСКИ ВЕСТНИК

ИСТИНА - VERITAS

Издание
на Католическата
епископска
конференция в България

Ego sum via, et veritas, et vita. Jo 14,6

Брой 3 (1508)

София, март 2016 г.

Цена 0.50 лв.

*Сътворени за слава на името Ти,
изкупени чрез Кръста Ти, пролята на Кръста,
белизани с печата на Духа Ти,
ние казваме: Спаси ни, Възкръсни Христе, Радост наша!
Твоето възкресение разкъсва веригите на греха и води
народа към спокойните води на любовта Ти.*

От лудостта на Кръста до славата на Възкресението

Георги ЙОВЧЕВ,
Софийско-Пловдивски
епископ

Това е реалността на Възкресението, което открива нов път в посока към живота, пътя на куражка и духовната сила, чрез която апостолите трансформираха света. Който се остави в силата на Христос Възкръсналия, прогресивно ще види своята трансформация, своето собствено трансформиране.

Една източна поговорка гласи: „Който е обхванат от Иисус, не може повече да не живее с Него.“ Неговата светлина го ощастлинява.

И така всеки, който е приел със силна вяра Възкръсналия Христос в живота си и живее в Него, никой не може да го изтрягне от Христос Господ.

От лудостта на Кръста до славата на Възкресението има смисъл на вярата за нас. Ако

[На стр. 5](#)

„Възкресение“ - худ. Ноел Койпел, 1700 г.

Кардинал Пиетро Паролин в България

На 20 и 21 март 2016 г. на посещение в България пристига държавният секретар на Ватикан кардинал Пиетро Паролин. Той ще има срещи с президент на България, с премиера и други представители на държавната власт; с представители на Православната църква и други религиозни общности у нас. Срещата му с католиците в България ще се състои най-вече при освещаването на катедралния храм „Успение Богородично“ на Католическата апостолическа екзархия в София на 20 март от 10.00 ч. и при благодарствената литургия от 18.30 ч. в конкатедралния храм „Свети Йосиф“ в София по по-

[На стр. 2](#)

ДО Нейно Превъзходителство
Румяна Бъчварова,
заместник министър-председател
по коалиционната политика и държавната
администрация,

министр на вътрешните работи,
ул. „6-ти септември“ 29, 1000 София
Копие:

Г-н Емил Велинов,
директор на Дирекция „Вероизповедания“
при Министерския съвет
на Република България
Копие:

Негово Високопреосвещенство Анселмо
Гуидо Пекорари,
Аpostolicheski nuncius
в Република България,
ул. „11-ти август“ № 6, 1000 София

Уважаема госпожо Министър,
Повод за настоящето писмо е изключително неприятен случай - жестокото нападение над свещеници на Католическата църква в град Бургас. Медиите в България разпростран-

[На стр. 9](#)

Среща на папа Франциск с руския патриарх Кирил

На 5 февруари сутринта Светият престол и Московската патриаршия излязоха с общо пресъобщение, което гласи:

„Светият престол и Московската патриаршия имаме удоволствието да обявим, че с Божията благодат Негово светейшество папа Франциск и Негово светейшество патриарх Кирил на Москва и цяла Русия ще се срещнат на 12 февруари т. г. Тяхната среща ще се проведе в Куба, където папата ще направи спирка на път за Мексико и където патриарх Кирил ще бъде на официално посещение.

Срещата ще включва личен разговор на международното летище „Хосе Марти“ в Хавана и ще приключи с подписването на съвместна декларация.“

[По www.kae-bg.org](http://www.kae-bg.org)

Съвместна декларация на папа Франциск и на Московския и на цяла Русия патриарх Кирил

„Благодатта на Господа нашего Иисуса Христа, и любовта на Бога и Отца, и общуването на Светаго Духа да бъдат с всички вас“ (2 Кор. 13, 13)

1. По волята на Бог Отец, от Когото произтича всеки дар, в името на нашия Господ Иисус Христос, със съдействието на Светия Дух Утешителя ние, папа Франциск и Кирил, патриарх на Москва и на цяла Русия, се срещнахме днес в Хавана. Благодарим на Бог, прославен в Троицата, за тази среща - първа в историята.

С радост се събрахме като братя в християнската вяра, които се срещат, за да говорят „уста с уста“ (2 Ин. 12), сърце със сърце и да обсъдим взаимоотношенията между Църквите, съществени проблеми на нашите вярващи и перспективите за развитие на човешката цивилизация.

2. Нашата братска среща се състоя в Куба - на кръстопътя между Севера и Юга, Изтока и Запада. От този остров, символ на надеждата на Новия свят и на драматичните събития от историята на ХХ век, ние отправяме думите си към всички народи на Латинска Америка и на другите континенти.

Радваме се, че днес християнската вяра тук се развива динамично. Мощният религиозен потенциал на Латинска Америка, нейната вековна християнска традиция, която намира израз в личния опит на милиони хора, са залог за голямо бъдеще на този регион.

3. Срещайки се далеч от старите спорове на Стария свят, чувстваме особено силно необходимостта от сътрудничество между католици и православни, които трябва да бъдат всяко готови да отговарят всекому, който иска от тях сметка за тяхната надежда (1 Пет. 3, 15).

4. Благодарим на Бог за даровете, които получихме чрез идването в света на Неговия Единороден Син. Споделяме общата духовна традиция от първото хилядолетие на християнството. Свидетели на тази традиция са Пресветата Богородица Дева Мария и светците, които почитаме. Сред тях са безбройните мъченици, които засвидетелстваха своята вярност към Христос и ста-

[На стр. 2](#)

Съвместна декларация на папа Франциск и на Московския и на цяла Русия патриарх Кирил

От стр. 1

наха „семе за християните“.

5. Въпреки общата традиция от първите десет века католици и православни от почти хиляда години са лишени от евхаристично общение. Разделени сме заради нараняванията, причинени от конфликти в далечното и близкото минало, от различията, наследени от нашите предци в разбирането и обяснението на нашата вяра в Бог, един в три лица - Отец, Син и Свети Дух. Сърбим за загубата на единството - следствие от човешката слабост и греховност, настъпила въпреки първосвещеническата молитва на Христос Спасител: „Да бъдат всички едно: както Ти, Отче, си в Мене, и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас едно“ (Ин. 17, 21).

6. Съзнателният множеството пречки, които трябва да се преодолеят, ние се надяваме, че нашата среща ще допринесе за възстановяване на нова желано от Бог единство, за което Христос се моли. Нека нашата среща възнови християните по целия свят с обновена ревност да призовават Господ, молейки се за пълното единство на всички негови ученици. Нека тя бъде за света, който очаква от нас не само думи, а и действия, знак на надежда за всички хора с добра воля!

7. Решени да направим всичко необходимо за преодоляването на историческите различия, които сме наследили, искаме да обединим усилията си в свидетелстването на Христовото евангелие и на общото наследство на Църквата от първото хилядолетие, отговаряйки заедно на предизвикателствата на съвременния свят. Православни и католици трябва да се научат да дават общо свидетелство за истината в онези области, в които това е възможно и необходимо. Човешката цивилизация е навлязла в период на епохални промени. Нашата християнска съвест и пастирска отговорност не ни позволяват да стоим безучастни спрямо предизвикателствата, които изискват съвместен отговор.

8. Нашият поглед е насочен главно към онези райони на света, където християните са подложени на гонения. В много страни от Близкия изток и Северна Африка наши братя и сестри в Христос са изтребвани като цели семейства, унищожавани са цели села и градове, обитавани от тях. Техните храмове биват варварски разрушавани и разграбвани, светините - осквернявани, паметниците - унищожавани. В Сирия, Ирак и в други страни от Близкия изток ние с болка наблюдаваме масовото изселване на християни от земята, където нашата вяра започна да се разпространява и където те са живели от времето на апостолите заедно с други религиозни общини.

9. Ние призоваваме международната общност към незабавни действия, за да се предотврати по-нататъшното отстраняване на християните от Близкия изток. Като издигаме гласовете си в защита на преследваните християни, ние изразяваме нашето съчувствие и към страданията на привържениците на други религиозни традиции, станали жертви на гражданска война, хаоса и терористичното насилие.

10. В Сирия и в Ирак това насилие отне хиляди човешки животи, оставяйки милиони хора без дом и средства за препитание. Призоваваме международната общност да се обедини, за да сложи край на насилието и на тероризма и същевременно да допринесе чрез диалог за бързото постигане на граждански мир. Необходима е широкомащабна хуманитарна помощ за страдащия народ както и за многото бежанци в съседните страни.

Молим всички, които могат да повлияят върху участта на отвлечените, включително на митрополитите на Алепо Павел и Йоан Ибрахим, похитени през април 2013 г., да направят всичко необходимо за скорошното им освобождане.

11. Отправяме молитви към Христос, Спасителя на света, за установяване на мира в Близкия изток, който е плод на справедливостта (Ис. 32, 17), за укрепване на братското съжителство между различните народи, Църкви и религии по тези земи, за завършването на бежанците по домовете им, за изцеление на ранените и за упокой на душите на невинните жертви.

Ние се обръщаме с горещ призив към всички страни, които биха могли да бъдат въвлечени в конфликти, да проявят добра воля и да седнат на масата за преговори. Същевременно е необходимо международната общност да положи всички възможни усилия, за да сложи край на тероризма с помощта на общи съвместни и координирани действия. Призоваваме всички страни, участващи в борбата срещу тероризма, да действат отговорно и разумно. Призоваваме всички християни и всички вярващи в Бог да се молят на грижливия Създател на света да опази Своето творение от унищожение и да не допусне нова световна война. За да има продължителен и надежден мир, са необходими особыни усилия, насочени към преоткриване на общите ценности, основани на Евангелието на нашия Господ Иисус Христос, които ни обединяват.

12. Прекланяме се пред храбростта на тези, които с цената на живота си свидетелстват за истината на Евангелието, предпочитайки смъртта пред отстъпничеството от Христос. Вярваме, че тези мъченици на нашето време, които произхождат от различни Църкви, но са обединени от едно общо страдание, са залог за единство на християните. Към вас, които страдате за Христос, Него-вият апостол отправя словото си: „Възлюбени! ... доколкото участвувате в страданията на Христа, радвайте се, та и кога се яви Неговата слава, да се възрадвате и развеселите“ (1 Пет. 4, 12-13).

На стр. 7

Кардинал Пиетро Паролин в България

От стр. 1

вод 10-годишнината от освещаването на храма и 180-ата годишнина от пристигането на отците капуцини в България. Кардиналът ще посети и някои забележителности на София.

...
Кардинал Пиетро Паролин е роден през 1955 г. в Скиавон, провинция Виченца. Учи в семинарията във Виченца и

е ръкоположен за свещеник през 1980 г. Две години е помощник енорийски свещеник в Скио, а след това е изпратен да учи в Папския григориански университет в Рим. През 1983 г. влиза в Папската духовна академия. Завърши канонично право в Папския григориански университет.

Влиза в дипломатическата служба на Светия престол, като работи в Нигерия (1986

- 1989) и Мексико (1989 - 1992), където е участник в преговорите за юридическото признаване на Католическата църква и установяване на дипломатически връзки на Мексико със Светия престол. Следващите осем години е във втора секция на Държавния секретариат на Ватикан, а през 2000 г. преминава към италианската секция и отговаря за военни капелани, затворници и болни.

През 2009 г. е назначен от папа Бенедикт за архиепископ и е изпратен като апостолически нунций във Венецуела по времето на Уго Чавес. През 2013 г. папа Франциск го назначава за държавен секретар. На консистория от 22 февруари 2014 г. получава кардиналската бирета. Днес е най-младият италиански кардинал.

Папа Франциск го номинира за член на конгрегациите за епископите, Източните църкви, евангелизация на народите и доктрина на вярата. Също е член на кардиналската комисия за ватиканската банка. От 1 юли 2014 г. е включен като девети член на Кардиналския съвет.

Освен италиански кардинал Паролин знае френски, английски и испански.

Връбница

Лука 22, 14-23, 56

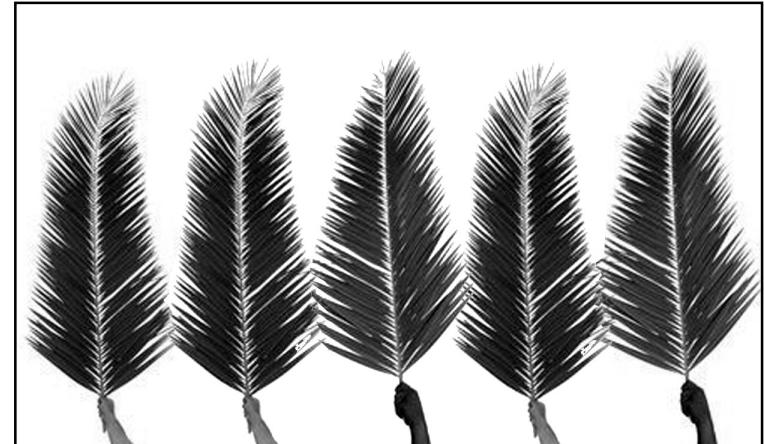
Всяка година по време на литургията се чете дългият разказ за страданието на нашия Господ Иисус Христос. Тази година ще чуем разказа на евангелист Лука. Искам да се спра на думите на Иисус: „Отче! Прости им, понеже не знаят, че правят“, които Той произнася по време на Своето разпъване. Интересно е, че глаголът в оригиналния текст е в минало несвършено време, както е и в превода на български: „А Иисус говореше: Отче! Прости им...“, което значи, че Иисус е повтарял този вик към Отца по време на разпъването Си. Няма човек, който да не се развърнува, представяйки си сцената, в която на жестокостта на палаците си Христос повтаря: „Отче! Прости им!“

Обикновено смятаме, че смисълът на Неговите думи е този - Отче, прости им, понеже те не знаят, че убиват Сина Божий. Но в думите на Иисус има и друг смисъл, който е: Отче, прости им, защото те мислят, че в името на справедливостта може да се убива. Във всеки човек има жажда за справедливост, но често тя е свързана с насилие. Всички насилия в човешката история са в името на някаква благородна цел. Убийствата по време на комунизма са били в името на народа. По време на нацизма - пак в името на нацията. Жените абортят, за да не страдат, искаме смъртно наказание, за да спрат престъплението по селата.

Това Евангелие ни призовава да се вгледаме в нашето сърце и да призаем, че и ние разпъваме Христос с нашата жажда за справедливост. Че и ние жертваме любовта и сме вдигнали заканително пръст към политиците,

според делата си“; може би животът ни не върви, защото проблемът е в нас, а не в другите. В тази година на милосърдието Църквата ни призовава да се помирим с Бог, с близкия и със себе си. Да не се срамуваме и да изповядваме всичко това, което е скрито, и както Лазар в гроба има вече лош дъх. Да поискаме прошка от близкия си и да приемем себе си такива, каквито сме - нито добри, нито по-лоши. И Христос да възкръсне в живота ни.

Отец Пламен ГЕЧЕВ

разбойникът е повтарял многократно: „Спомни си за мене, Господи, кога дойдеш в царството Си!“

Смятам, че трябва да осъзнаем, че зад всичко, което е християнството като докми и ритуали, ние имаме и едно познание за това какво е Бог и то е, че Бог е любов дори и към неприятелите. И ако страдаме и сме обидени от някого, то не е защото той е лош, а защото ние нямаме любовта, с която Бог обича, и нямаме сили да простим. Може би трябва да повторим с разбойника: „А ние сме осъдени справедливо, защото получаваме заслуженото

ИСТИНА - VERITAS

продължител на в. „Истина“ (1924 - 1949 г.)

Директор свещеник Благовест Вангелов
Адрес на редакцията:
1606 София,
ул. „Люлин планина“ № 7
Тел. (02) 41-77-739,
E-mail: istina-v@techno-link.com
Редактор Марио Георгиев
ISSN 0861-6450

Католически свят

Филипините. Тазгодишната процесия с разпятието „Черният Назарянин“ по улиците и булевардите на столицата Манила е преминала с огромен интерес от стотици хиляди богомолци. Разпънатият Христос с кръста е най-голямата светиня на Филипините, приема се като чудотворна. „Черният Назарянин“ е пренесен от испански мисионери през 1606 г. от Мексико. Оттогава всяка година на 9 януари разпятието се носи от четирима здрави мъже из столицата Манила.

Израел. Голяма делегация от епископи е посетила Светите земи в Палестина и Израел. При среща с представители и на двете страни епископите са настоявали да се сложи край на враждата, като водачът на делегацията германският епископ Томас Ренц е заявил: „Правото на спокоен живот е взаимно, а трайната окупация озлобява душите и на двете страни - на окупаторите и на окупираниите.“

Чили. Архиепископът на столицата Сантяго кардинал Рикардо Ецати е заявил, че при среща с папа Франциск през януари 2016 г. се е уверен, че Светият отец ще посети през 2017 г. трите „ъглови“ страни - Чили, Аржентина и Уругвай.

Италия. Италианският кардинал Агостино Валини - викарий на папата за Римската епархия, е отслужил възпоменателна литургия в базиликата „Сан Джованни“ за убития католически свещеник Андреа Санторо в Турция на 5 февруари 2006 г. в град Трабзон, застрелян от младеж исламист. По-късно е установено, че турска полиция месеци наред е следила и подслушвала католическия духовник, за когото Европейският парламент отстре е разкритикувал Турция.

Испания. Католически свещеник, енорист в Севиля, е отказал на католик - хомосексуалист, да бъде кръстник на свой племенник, което е възбудило противоречиви дискусии, на които духовникът е отговорил, че „това лице не води живот, съответстващ на принципите на вярата и на изискванията да бъде кръстник“.

+++ Испанката Рита Маестре - говорителка на лявото градско управление на столицата Мадрид, е предадена на съда заради това, че е ръководила група напълно разголени студентки в параклиса на един университет в Мадрид. Голите жени са пеели песни с антирелигиозно съдържание и са протестирали срещу използването на „държавни помещения за религиозни цели“. 27-годишната Маестре е отговорила, че това е „мирен протест, с който искаем да напомним за светския характер на университета“. Това уродливо поведение е породило остръ протест от страна на Църквата и вярващите граждани. Есперанса Агире - дългогодишна кметица на Мадрид, сега съветник в градския съвет от Народната партия, остро е осъдила това „срамно и допнапробно поведение на левите атеисти“.

Бразилия. Руските отбори по спортна гимнастика, участници в олимпийските игри в Бразилия от 27 юли до 15 август т. г., ще бъдат настанени в големи помещения на светилището „Апаресида“. Още през август 2015 г. руската спортна делегация е

уговорила и наела необходимите помещения, които ще бъдат пригодени за живееене и тренировки на спортстите. През минатите години тези съоръжения са били използвани за различни спортни събития - турнири по хандбал, волейбол и др. „Апаресида“ е едно от най-големите християнски светилища в света, ръководено от Католическата църква в Бразилия, и ежегодно се посещава от над 12 млн. души.

Мексико. Мексиканският футболен съюз е наказал с глоба от 1900 евро футболния клуб на град Морелия „Монаркас Морелия“ затова, че във връзка с посещението на папа Франциск в страната отборът е решил да използва екипи фланелки с надпис „Папска Морелия“, смятано като своеобразна реклама. Според местните закони на спортстите е забранено да показват религиозни или политически реклами, а за търговските реклами е нужно разрешение, което се заплаща. По време на посещението си в Мексико папа Франциск посети и Морелия. Независимо от глобата за надписа, тези фланелки донесли успех - в мача тимът победил съперника си с 2:1.

Аржентина. Познатият като „папски клуб“ футболен отбор „Сан Лоренсо“ е спечелил Суперкупата по футбол на Аржентина, като на финала е победил футболния гранд „Бока Хуниорс“, въпреки че преди мача „Бока Хуниорс“ е бил сочен за фаворит. През детските си години папа Франциск е голям привърженик на „Сан Лоренсо“, също и като архиепископ на столицата Буенос Айрес. През 2008 г. той е удостоен с членска карта № 88235. От 2014 г. стадионът на клуба в квартал „Боедо“ на Буенос Айрес носи името „Стадион папа Франциск“. Клубът е основан през 1908 г. от салезиански свещеник Лоренсо Маса.

Египет. Католическият свещеник отец Рафик Грейхе - говорител на Католическата църква в Египет, е съобщил, че египетският президент Абдел Фатах Сиси е разрешил построяването на католическа черква за възпоменание на 21 католици - копти, които са били обезглавени от терористите на „Исламска държава“ в Либия. Черквата ще бъде построена в град Самалут, губерния Миня, откъдето са младите мъже, които са били работници емигранти. Стойността на храма се изчислява на около един милион египетски фунта. С построяването му се слага край на дискриминирането на християните.

Южна Корея. Много младежи от Северна Корея бягат от атеистичния режим и търсят закрила в Южна Корея, където приемат католическата вяра по примера на президентката на страната. Севернокорейските младежи се укриват по границата между Северна Корея и Китай, преди да тръгнат за Южна Корея.

Португалия. Във Фатима автомобил с голяма скорост влязъл в параклиса, построен на мястото, където се е явила Богородица. Това станало на 11 февруари в 21.30 ч., малко след като приключила броеницата. Водачът слязъл от колата и с помощта на търъд предмет се опитал да счупи стъклото, предпазващо статуята, но безуспешно. Двама млади мъже го хванали, повикали полиция и злосторникът бил задържан. Светилището Фатима се намира на 130 km северно от Лисабон. На това място преди 99 години Богородица се явила шест

пъти пред три овчарчета. Първото явяване е на 13 май 1917 г. Днес светилището е едно от най-големите в света; всяка година през него минават над 6 милиона поклонници и гости. През 1920 г. по указание на малката овчарка Лучия (1907 - 2005) скулпторът Хоше Ферейра Тедим изваява оригиналната статуя. Малко след избирането на папа Франциск през март 2013 г. той постави понтификата си под закрилата на Богородица от Фатима и обяви, че ще посети през май 2017 г. светилището във връзка със 100-годишния юбилей от явяването на Божията Майка.

Ватикан. В новия ватикански медиен секретариат са назначени Наташа Говекар от Словения - доктор по богословие, като директор на богословско-пастирския отдел, и Франческо Маши, като директор на техническата служба. Медийният секретариат подпомага работата на медийния съвет, на Радио Ватикан, вестник „Осерваторе Романо“, ватиканска телевизия и печатницата.

+++ През април 2015 г. Турция отозва своя посланик от Ватикан поради изказването на папа Франциск, че Османската държава е извършила геноцид спрямо Армения при изтребването на над 1.5 млн. арменци през 1915 - 1916 г. След спадането на напрежението между двете страни Турция връща посланика си Мехмет Пакаси към Светия престол.

+++ Тленните останки на двамата светци отец Пио (1887 - 1968) и Леополд Мандич (1866 - 1942) бяха изложени в базиликата „Свети Петър“ за поклонение. В продължение на 10 дни пред ковчезите на двамата светци преминаха стотици хиляди поклонници, след което мощите им бяха пренесени обратно в Пулия и Падуа.

+++ Папа Франциск е отслужил тържествена литургия в присъствието на хиляди духовници капуцини от цял свят пред тленните останки на двамата светци капуцини Пио и Леополд. На литургията са присъствали и деветимата кардинали, провеждащи реформата.

+++ Папа Франциск е приел на частна аудиенция президент на Того Фора Гнасингбе. Президентът е благодарил на папата за активната помош на Католическата църква за образованието и здравеопазването на страната. От 6.3-милионното население на Того католиците са 2.5 милиона.

+++ Светият отец е приел на частна аудиенция иракския премиер Хайдер ал Абади. Разгледано било подробно положението в разширната страна, ролята на отделните религиозни общности, мигрантите, социалните групи, борбата с „Исламска държава“.

+++ Папа Франциск е приел на частна аудиенция иранския президент Хасан Рохани. Рохани е трябвало да посети Италия и Ватикан през ноември 2015 г., но поради терористичното нападение в Париж по това време визитата е отложена. Разговорите са протекли много делово с участието на външния министър на Ватикан и посланика на Иран при Светия престол. Разгледани са били въпроси относно положението в района, „Исламска държава“, споразумението за атомната програма и др. Първата среща на ирански президент с папа е била през 1999 г. - между тогавашния президент Мохамед Хатами и папа Йоан-Павел II във Ватикан. След революцията през 1979 г. отношенията между Техеран и

Светия престол не се прекъсват. През 2007 г. папа Бенедикт XVI се среща с президента на Иран. Президентът на Папския съвет за междурелигиозен диалог кардинал Жан Луи Торан много пъти е посещавал Иран за разговори с шиитските религиозни водачи. От 75-милионното население на Иран над 500 хиляди са католици.

+++ Римският епископ е приел на частна аудиенция президента на Република Замбия Едгар Лунгу. Разговорите са обхванали широк спектър въпроси: борбата с бедността, социалното неравенство, обществения и религиозния живот, диалога между отделните общности. Президентът е благодарил на папата за активната помош на Църквата в областта на образованието, културата, здравеопазването. След разговора с папа Франциск президентът Лунгу се е срещнал с кардинал-секретаря Пиетро Паролин и външния министър на Ватикан Пол Галахър.

+++ На тържествена литургия в базиликата „Свети Петър“ на 2 февруари, Сретение Господне, папа Франциск закри Годината на ордените, която бе открита от него на 30 ноември 2014 г. На литургията са присъствали десетки хиляди духовници от целия свят; само монахините са били над четири хиляди - представителки на различни монашески общности. Общиният брой на богословените в целия свят е 900 хиляди, от които 695 хиляди са жени. Напоследък званията на млади духовници са главно от Африка, Азия и Латинска Америка.

+++ Светият отец е приел на частна аудиенция принца на Монако Албер II и съпругата му принцеса Шарлен. Принцесата е била с бял воал, коленичила пред папата, целунала му ръка. Те подарили на Светия отец кошница с плодове, а той дарил за тридесетмесечните им деца - близнаките Жак и Габриела, две играчки - плюшени животни. Близнаките не са присъствали на срещата. Папата е заявил: „Ще се моля много за вашите деца.“

+++ Римски епископ е приел на частна аудиенция филмовата звезда Леонардо ди Каприо. В приятелски разговор двамата са обсъдили различни проблеми, особено за опазване на околната среда, промяната на климата, алчността и прекомерното използване на природните ресурси, водещи до катастрофални последици. Леонардо заяви, че неговата фондация е отпуснала 15 милиона долара за опазване на околната среда. 41-годишният актьор се похвалил, че е католически възпитаник.

+++ Папа Франциск е приел на частна аудиенция принца на Монако Албер II и съпругата му принцеса Шарлен. Принцесата е била с бял воал, коленичила пред папата, целунала му ръка. Те подарили на Светия отец кошница с плодове, а той дарил за тридесетмесечните им деца - близнаките Жак и Габриела, две играчки - плюшени животни. Близнаките не са присъствали на срещата. Папата е заявил: „Ще се моля много за вашите деца.“

Рубриката води

Петър КОЧУМОВ

Radio Ватикан: Отец Ломбарди приключва службата си

С оглед на приключване на службата на генералния директор отец Федерико Ломбарди в Радио Ватикан в края на февруари, както и на административния директор Алберто Гаспари, префектът на Секретариата за комуникации монс. Дарио Едоардо Вигано по решение на Държавния секретариат назначава временно от 1 март Джакомо Гизани, законен представител и отговорник на администрацията на Радио Ватикан, „да поеме грижите над администрацията на радиото в настоящия контекст на преструктурирането на ватиканските медии“.

„Продължава процесът на обединение на ватиканските медии в съответствие с Motu proprio, с което папа Франциск на 27 юни миналата година постанови Секретариата на комуникациите с цел всички средства на комуникацията „да се обединят в едно ново ведомство на Римската курия“. Това са Папският съвет за социални комуникации,

дарьци и са разговаряли по икономически проблеми, свързани с млекопроизводството, либерализирането на млечния пазар, свърхпроизводството, многонационалните концерни и др. Той ги е поздравил с думите: „Аз ви подкрепям във вашата справедлива борба!“ След тях папата е приел и десет служители от област Тоскана, които са му подарили десет електрически велосипеда. Тези и много други подаръци, които папата получава, ги предоставя на Службата за милостина и подаяния за организиране на томбола и лотария. Получените суми се раздават на нуждаещи се.

+++ Папата е приел на частна аудиенция филмовата звезда Леонардо ди Каприо. В приятелски разговор двамата са обсъдили различни проблеми, особено за опазване на околната среда, промяната на климата, алчността и прекомерното използване на природните ресурси, водещи до катастрофални последици. Леонардо заяви, че неговата фондация е отпуснала 15 милиона долара за опазване на околната среда. 41-годишният актьор се похвалил, че е католически възпитаник.

+++ Папа Франциск е приел на частна аудиенция принца на Монако Албер II и съпругата му принцеса Шарлен. Принцесата е била с бял воал, коленичила пред папата, целунала му ръка. Те подарили на Светия отец кошница с плодове, а той дарил за тридесетмесечните им деца - близнаките Жак и Габриела, две играчки - плюшени животни. Близнаките не са присъствали на срещата. Папата е заявил: „Ще се моля много за ваши деца.“

На стр. 11

(Продължава от миналия брой)

Именно там ни се открива моделът, пъвообразът, по който Бог е сътворил света - „Сина Божий, Единородния, който е роден от Отца преди всички векове“. Раждайки своя Син (роден, несътворен, единосъщен с Отца), Бог става Отец на Своя образ, на своя архетип за творението, на Своята видимост. Този процес на раждане е като една смърт, кенозис, изграждане от всичко това, което си (съвършенство, „апатия“ - като непринуденост от нищо и от никого, невидимост като чист дух), това е драма в рамките на вътрешно Троичния живот, разкриваща ни Троичната същност като търсene на споделеност, любов, търсеща общение, себеотдаденост. С въплъщението моделът придобива човешки облик, а с изкуплението, с това „Да“, Отче, от кръста Той става Син Божи, връщайки се при Отца чрез възкресението, предавайки човешката природа на обожение. Така, изобразявайки Сина Божий в човешкия му облик (в „Неговата обожена човешка природа, облечена в славата, която учениците му видяха на Тавор - тази човешкост Христова, в която става видимо Неговото Божество, общо с Отца и Духа“), ние изобразяваме и Отца, защото Иисус казва „Аз с Отца сме едно“ (Йоан 14, 19). Вярата във въчеловечествяването на Бог позволява и Неговото графично изобразяване; обратно, отричането на тази възможност говори за отричане на видимостта на Бог, на Неговото въплъщение. Това е грехът на иконоборството, това е и грехът на несторианството, искащо да раздели двете естества Христови - човешкото от божественото. Но разделим ли двете природи, събрани в личността Христова (Ипостаса - на гр.), ние автоматично се разделяме и със спасението, бидейки тази Личност единственият начин човек да влезе в Троичното общение на Бог. С подобни слова започва и догматичната конституция на Втория ватикански събор Dei Verbum (п.2): „Бог пожела с цялата Си доброта и премъдрост да се открие и да се познае тайната на волята му (срв. Еф. 1, 9), посредством която чрез Христа, въплътеното Слово и в Светия Дух, хората получиха достъп до Отца и станаха участници в Божествената му природа (срв. Еф. 2, 18; 2 Петър 1, 4), станаха обожени, по друг начин казано.“ Чрез това откровение дълбоката истина било за Бог, било за човешкото спасение, сияе за нас в Христос, Който е същевременно посредникът и пълнотата на цялото творение (срв. Мат. 11, 27; Йоан 1, 14 и 17; 14, 16; 17, 1-3; 2 Кор. 3, 16; 4, 6; Еф. 1, 3-

14). Тайната на Троичността ни се открива в Христос като Тайна на любовта между трите лица. Любов, която се излива над човечеството, приобщавайки го към Себе си чрез жертвата Христова, така че радостта от Пасхата трябва да бъде неимоверно по-голяма от тъгата по грехопадението, което не е трябвало да се случва.

Разбира се, настояща свете Исаак Сирин, това, че Бог възприе нашата човешка природа, трябва да се разбира не само като акт на нейното възстановяване - като отговор на греха на човека, но преди всичко като акт на любов, като израз на Самата Божествена природа. Дори грехопадението да не се

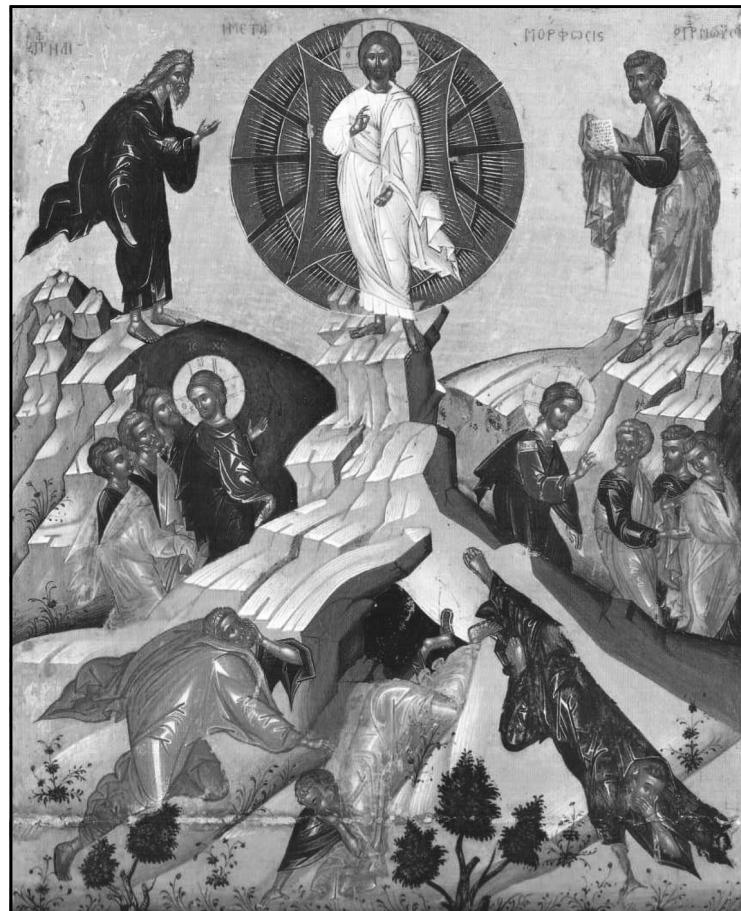
раз и подобие на произвола на съдбата. В такъв случай истинската причина на Въплъщението се крие не в греховността на човека, а в човешката природа отпреди грехопадението като създадена по Божий образ и способна да се съедини с Бог, да участва в Неговото божествено естество, с една дума - способна да бъде обожена. И само на втори план - защото човекът исторически е грехопаднал - Боговъплъщението се превръща същевременно в процес на Помирение на човека с Бог, превръща се в Изкупление, което води към спасение (по думите на Булгаков в книгата „Православие“, изд. „Христо Ботев“, София, 1994, стр.

щи с думи като споделяне, солидарност, оприличаване, подражаване. Според учението за Света Троица също както човек е истинска личност само когато споделя с другите, така и Бог не е само едно самотно пребиваващо, самодостатъчно лице (monada), а три Лица, които споделят един и същи живот в съвършена и отворена към другите взаимна любов. По същия начин учението за Въплъщението (разбирай също изкуплението, смъртта и възкресението) е учение за споделянето и причастността. Свети Павел изразява това с метафората за богатството и бедността: „Защото вие знаете милостта на Господя нашего Иисуса Христа, Но ако споделянето на човешката природа от Христос беше някак непълно, тогава и спасението на човека щеше да бъде непълно, затова и Христос възприе човешкото естество в състоянието му не преди, а след грехопадението. В посланието си до евреите (4, 15) свети Павел настоява: „Ние имаме не такъв Първосвещеник, Който не би могъл да ни съчувства в нашите немощи, а Такъв, Който е изкушен като нас във всичко, освен в грях.“ Знаем, че грехът няма онтологична стойност, той не е част от човешката същност, но плод на негово решение, исторически навлязло в света. Христос живее своя земен живот в условията на грехопадението. Самият Той е безгрешен, но споделя състоянието на падение на човека, като приема напълно последиците от греха на Адам. Той приема напълно не само физическите последици като умора, телесна болка и накрая отделяне на душата от тялото при смъртта. Но също и нравствените последствия: самота, отчуждение, вътрешна борба, изкушения. Свети Павел отива дори подалече, казвайки: „Защото Оногова, Който не знаеше грях, Той за нас Го грях направи (или „с грях натовари“ според новото издание на Новия завет), та да станем чрез Него праведни пред Бога“ (2 Кор. 5, 21). Това не трябва да се мисли като някакво юридическо действие, при което на Христос, Сам невинен, някак си се „вменява“ нашата вина по външен начин. Случилото се е много повече от това. Христос ни спасява, като преживява отвътре като един от нас (макар и без вина виновен) всичко, което ние страдаме вътрешно, живеейки в един грешен свят. Кръстът е най-ясният и безусловен знак, че този акт на споделяне на човешкия опит отвътре е доведен до краен предел. Иисус участва не само в пълнотата на човешката смърт. „Той взе върху Си нашите немощи и понесе наши недъзи“ (Исаия 53, 4), тоесть всички наши немощи и всички наши недъзи, защото както казват Отците на Църквата: „Това, което не е възприето, не е излекувано.“

Отец Петко ВЪЛЛОВ
(Следва)

Образи и пъвообрази на Христовата смърт и възкресение

„Преображение“
Манастир „Свети Дионисий“,
Атон, Гърция, 1547 г.

187). Макар и рядко да разглежда Въплъщението извън контекста на грехопадението (освен може би при Дънс Скот), Западът разполага с термина „felix culpa“ (щастлива вина) по отношение на греха на праотците. А Истоцът със свети Исаак Сирин ще каже риторично: „Въплъщението е най-радостното и благословено събитие, което е могло да се случи на човешкия род. Нима може тогава да бъде правилно да се припише причината за това радостно събитие на нещо, което е можело да се случи и което наистина не е трябвало да се случи?“ Затова вместо да се концентрираме върху греха, по-добре да помислим за това, че Бог ни е сътворил като достойни събеседници и получатели на Неговата любов, Негов образ и подобие, с които да сподели живота Си. Така християнското послание за спасението може да се обобщи с думи като споделяне, солидарност, оприличаване, подражаване. Според учението за Света Троица също както човек е истинска личност само когато споделя с другите, така и Бог не е само едно самотно пребиваващо, самодостатъчно лице (monada), а три Лица, които споделят един и същи живот в съвършена и отворена към другите взаимна любов. По същия начин учението за Въплъщението (разбирай също изкуплението, смъртта и възкресението) е учение за споделянето и причастността. Свети Павел изразява това с метафората за богатството и бедността: „Защото вие знаете милостта на Господя нашего Иисуса Христа, Но ако споделянето на човешката природа от Христос беше някак непълно, тогава и спасението на човека щеше да бъде непълно, затова и Христос възприе човешкото естество в състоянието му не преди, а след грехопадението. В посланието си до евреите (4, 15) свети Павел настоява: „Ние имаме не такъв Първосвещеник, Който не би могъл да ни съчувства в нашите немощи, а Такъв, Който е изкушен като нас във всичко, освен в грях.“ Знаем, че грехът няма онтологична стойност, той не е част от човешката същност, но плод на негово решение, исторически навлязло в света. Христос живее своя земен живот в условията на грехопадението. Самият Той е безгрешен, но споделя състоянието на падение на човека, като приема напълно последиците от греха на Адам. Той приема напълно не само физическите последици като умора, телесна болка и накрая отделяне на душата от тялото при смъртта. Но също и нравствените последствия: самота, отчуждение, вътрешна борба, изкушения. Свети Павел отива дори подалече, казвайки: „Защото Оногова, Който не знаеше грях, Той за нас Го грях направи (или „с грях натовари“ според новото издание на Новия завет), та да станем чрез Него праведни пред Бога“ (2 Кор. 5, 21). Това не трябва да се мисли като някакво юридическо действие, при което на Христос, Сам невинен, някак си се „вменява“ нашата вина по външен начин. Случилото се е много повече от това. Христос ни спасява, като преживява отвътре като един от нас (макар и без вина виновен) всичко, което ние страдаме вътрешно, живеейки в един грешен свят. Кръстът е най-ясният и безусловен знак, че този акт на споделяне на човешкия опит отвътре е доведен до краен предел. Иисус участва не само в пълнотата на човешката смърт. „Той взе върху Си нашите немощи и понесе наши недъзи“ (Исаия 53, 4), тоесть всички наши немощи и всички наши недъзи, защото както казват Отците на Църквата: „Това, което не е възприето, не е излекувано.“

От лудостта на Кръста до славата на Възкресението

От стр. 1

сте възкръснали с Христос, търсете небесното... Това означава нашите съкровени желания да са насочени към Него, за да живеем един ден с Него в Небесното царство на любовта Mu.

Празният гроб - едно начало нечувано досега, неразбираемо, преминаващо границите на естествения ни разум.

Прочутият писател Манцони пише: „Който се повърява на Господ, с Господа и възкръсва.“ Нека са оставим да бъдем озарени от силата на Неговото възкресение и да вървим неуст-

рашими в Неговата светлина.

Пасхата е „преминаване“ - да се изпълним с Христос Възкръсналия, означава да го приемем и да оставим Той да ни преведе от злото към добродетелта, от смъртта към блажения живот.

Христос възкръсна! Също и ние трябва да излезем от стария човек и да се облечем в новия според Христовото възкресение.

Нека тази Пасха бъде решаваща за нас в решението ни да принадлежим изцяло на Възкръсналия Христос.

Честито Възкресение Христово!

Извънредна юбилейна година на милосърдието

Опрощение на греховете - един истини на вярата

Многобройни са имената, с които може да се опише то-ва тайнство. Катехизисът на Католическата църква в §1423 - 1424 отбележава пет начина, които описва накратко: обръщане (1), покаяние (2), изповед (3), прошка (4), помирение (5). Нека даги разгледаме поотделно в светлината на библейския език и съответната им етимология.

5. **Тайнство на помирението**
Съвременно, да не кажем ново, е названието „Тайнство на помирението“. То е ново не само защото е влезало от скоро в катехистичния език, но най-вече поради един друг повод, който е добре да се знае. Понятието „помирение“, ако и да е в основата на цялото ста-розаветно богословие, се описва чрез разнообразни думи и фрази, които изразяват, предизвикват и придржават божествената прошка, значи трябва да се има предвид липсата на отличителен еврейски термин, т.е. такъв, който да се налага над другите. Въщност умерените старозаветни споменавания, с които разполагаме и обикновено превеждаме с „помирение“ (в българския превод на Библията е „да бъде милостив“; свр. 2 Мак. 1,5; 7, 33), потвърждават, че се намираме в една терминология, присъща за Новия завет, дори собствена на апостол Павел, която ще има безкраен успех в християнската традиция. Терминологията се образува, тръгвайки от един гръцки глагол (*allasso+допълнение*), който възкресява идеята да станеш „друг“ (на гр. *allos*) от това, което си бил преди, чрез преминаване на едно по-високо духовно ниво, предшествано от възстановяване на отношенията, т.е. предшествано от обновяването на отношенията Бог - човек и следователно също и на отношенията между човек и човек. Красноречив пример за необходимостта от възстановяване на хоризонталното отношение между човек и човек се намира в самите думи Господни: „... ако принасяш дара си на жертвеника, и там си спомниши, че брат ти има нещо про-

тив тебе, остави дара си там пред жертвеника и иди първом се помири с брата си, и тогава дойди и принеси дара си“ (Мт. 5, 23-24).

Пишейки до римляни, свети Павел заключава: „Заштото, ако бидейки врагове, се помирихме с Бога чрез смъртта на Сина Mu, то още повече след като сме се помирили, ще се спасим чрез живота Mu; и не само това, но се и хвалим с Бога чрез Господа нашего Иисуса Христа, чрез Когото получихме сега помирение“ (Рим. 5, 10-11). Подобна реч държи и на колосяни: „И вас, които някога бяхте отстранени от Бога и Негови врагове поради разположение към лоши дела, сега ви примири в тялото на Неговата плът чрез смъртта Mu, за да ви представи свети, непорочни и безукорни пред Себе Си“ (Кол. 1, 21-22). Малко преди това в един текст, вероятно произхождащ от общ химни, свети Павел казва относно Христос: „Той е начатьк, първороден измежду мъртвите, за да има във всичко пръвенство; понеже в Него благоволи Отец да обитава всичката пълнота и чрез Него да примири със Себе Си всичко, било земно, било небесно, като го умиrottвори чрез Него с кръвта на кръста Mu“ (Кол. 1, 18-20). И друго, тъй като помирението на Бог с нас не може да бъде осъществено, ако липсват нашето съгласие и предразположение, ето защо свети Павел призовава християните по рязък и красноречив начин: „Ние изпълняваме службата посланици вместо Христа, като че ли Сам Бог увещава чрез нас. Молим ви от име Христово: примирайте се с Бога!“ (2 Кор. 5, 20). От тези силни заключения не трябва да ни убяга основното послание: доколкото човек се ангажира да не създава пречки, помирението не се постига чрез неговите дела на покаяние, но е дело на благодатта и инициативата, които в крайна сметка са изцяло Божии.

Обобщение

1. От предишните разсъждения - (виж и бр. 12/2015, бр. 1 и 2/2016) относно изразяването на показ излиза принадлежността на четирите определения, които произлизат директно от Свещеното писание: „Тайнство на обръщането“ (1), „Тайнство на изповедта“ (3), „Тайнство на прошката“ (4), „Тайнство на помирението“ (5).

Пасхата е „преминаване“ - да се изпълним с Христос Възкръсналия, означава да го приемем и да оставим Той да ни преведе от злото към добродетелта, от смъртта към блажения живот.

Христос възкръсна! Също и ние трябва да излезем от стария човек и да се облечем в новия според Христовото възкресение.

Нека тази Пасха бъде решаваща за нас в решението ни да принадлежим изцяло на Възкръсналия Христос.

Честито Възкресение Христово!

Молитва за изпросване от Бог на добра употреба на болестите

(Продължава
от миналия брой)

XII.

Защото какво по-срамно и по-обично, докато от теб капе кървава пот за изкупление на нашите осъкърблени, ние, християните, и аз съмият да живеем в наслади; ние, християните, които изпъвдраме, че Ти принадлежим,

които с кръщението се отрекохме от света, за да Те последваме, които тържествено се заклехме пред лицето на Църквата да живеем и страдаме с Теб, които изповядваме, че вярваме, че светът Ти преследва и разпъна, които вярваме, че се изложи на Божия гняв и на човешката жестокост, за да ни изкупиш от нашите престъпления, ние, които вярваме във всички тези истини и считаме тялото Ти за отдената за спасението ни жертва, които считаме удоволствията и греховете на света за единствена причина за Твоите страдания, а съмият свят - за Твой палач, се стремим да облажим своето тяло със същите тези удоволствия в същия този свят; какво по-срамно и по-обично от това ние, които не можем, без да потърпнем от ужас, да гледдаме някой да милва и превъзнася убиета на баща си, които се е жертвал, за да му даде живот, да можем да живеем - както с пълна радост правех и аз - в света, за

които зная, че е истинският убиец на Този, Когото призовавам за Бог мой и Отец мой, Който се пожертва за моето спасение, Който понесе собственолично наказанието за моите неправди? Справедливо е, о, Господи, че прекъсна тази тъй престъпна радост, в която почивах в сянката на смъртта.

XIII.

Отмахни, значи, Господи, дадената от самолюбието ми тъга по собствените ми страдания и по нещата от света, които не отговарят на поривите на сърцето ми, които не се отнасят до Твоята слава, и вложи в мен съответна на Твоята тъга. Нека страданията ми успокоят гнева Ти. Нека бъдат повод за моето спасение и обръщане. Нека жеяла вече здраве и живот са-мо за да го използвам и да го завърша за Теб, с Теб и в Теб. Не Те моля нито за здраве, нито за болест, нито за живот, нито за смърт, но Ти да разполагаш с моето здраве и болест, с мята живот и смърт за Твоя слава, за мое спасение и за полза на Църквата и светците Ти, сред които - с Твоята благодат, се надявам да бъда частница и аз. Ти единствен знаеш какво е добро за мен; Ти си Върховният госпо-

дар, направи каквото Ти е угодно. Дай, вземи, но съобрази волята ми с Твоята и нека в смилено и съвършено подчинение и свято доверие бъда достоен да получа заповедите на вечното Твое пророчество и да обожавам еднакво всичко, идващо ми от Теб.

XIV.

Нека, Боже мой, с винаги еднакъв дух да приемам всяко събитие, защото не знаем какво трябва да искаем и не можем без високомерие да пощадя по-скоро едно, а не друго и да не съдя и отговарям за последиците, които Твоята премъдрост справедливо пожела да ми скрие. Знам, Господи, че знам само едно: че е добре да Ти следвам и че е лошо да Ти наскърбявам. Освен това не знам кое е по-добро или по-лошо във всички неща. Не знам здравето или болестта, богатствата или бедността - кое от всички неща на света е изгодно за мен. Това разграничение надхвърля силата на хората и ангелите и е скрито в тайните на Твоето пророчество, което обожавам и не искам да задълбочавам.

XV.

Нека, Господи, такъв, какъвто съм, да се съобразя с Твоята воля; и нека болен Ти възславя в моите страдания. Защото без тях не мога да стигна до славата. Съмият Ти, Спасителю мой, съмият Ти по-жела да стигнеш до нея единствено през тях. По белезите от Твоите страдания Ти разпознаха учениците Ти и по страданията разпознаваш Ти Твоите ученици. Разпознай ме, значи, за Твой ученик в болките, които телесно и душевно понасям за сторените от мен осъкърблени. И понеже нищо не се нрави на Бог освен ако не е поднесено от Теб, то съедини моята воля с Твоята и моите болки с Твоите страдания. Нека моите станат Твои. Съедини ме с теб, изпълни ме с Теб и Твоя Свет дух. Влез в сърцето и душата ми, за да носиш страданията ми и да продължиш да понасяш в мен оставащото от Твоето страдание, което прави в нас, Твоите членове, до съвършеното приношение на Твоето тяло; и нека, изпълнен с Теб, да не бъда повече аз, който живея и страдам, а да бъдеш Ти, Който живееш и страдаш в мен, Спасителю мой; и ме изпълни, имайки съвсем малък дял в Твоите страдания, със славата, която те Ти придобиха и в която живееш с Отца и Светия Дух, во веки веков. Амин!

Из книгата на Блез Паскал „Разум и вяра“, София, изд. „Комунина“, 2010.

**Не забравяйте да се абонирате
за вестник „Истина-Veritas“**

в най-близката пощенска станция.

Каталожният номер на „Истина-Veritas“ е 347.

„Каритас“ - едно човешко семейство

Бездомните хора

Бездомните хора са в обсега на вниманието на Църквата и „Каритас“ като едни от онези най-нуждаещи се наши братя, които трябва да подкрепим, за да съхраним или върнем човешкото им достойнство. По-особено е вниманието ни към тези хора „в периферията“ на нашето общество и на съзнанието ни като човеци в извънредната година на милосърдието, в която сме призвани да живеем дяконията, като стигнем до най-отхвърлените, изоставените и безпомощните.

Броят на бездомните хора в България нараства. Причините и обстоятелствата, които ги отвеждат на улицата, са различни. В голямата група на бездомните има хора в изключително уязвимо положение - болни, с трайни увреждания, психични разстройства, зависимости от психоактивни вещества и алкохол, изтърпели наказание, жертви на злоупотреби и измами, възрастни хора в тежко здравословно състояние. Повечето от тях са без никакви доходи, трайно отпаднали са от пазара на труда или никога не са работили, не получават социални помощи, нямат здравни осигуровки и личен лекар, нямат лични документи. Тези хора, най-бедните от бедните, се нуждаят от подкрепа - да бъдат нахранени, облечени, изслушани и утешени.

С грижа и съпричастност към хората, останали без дом

В подкрепа на бездомните хора „Каритас България“ реализира застъпнически действия пред отговорните институции за развитието и предоставянето на устойчиви, достъпни и адекватни на техните нужди услуги. В Бургас се реализира Мобилна грижа за бездомни хора към „Каритас“ - Бургас, чрез която се предоставят храна, облекло, лекарства от първа необходимост, социално консултиране, съдействие за издаване на документи, за временно настаняване в приют, контакти със социални и здравни институции, както и изследване за полово

предавани инфекции и туберкулоза. В Русе функционира приютът „Добрят самарянин“ към „Каритас“ - Русе, който предоставя подслон, храна, дрехи, възможност за поддръжане на личен тоалет (къпане, пране), здравни грижи, консултация и съдействие за намиране на работа, издаване на документи, юридическа и психологическа помощ. В Русе функционира и Центърът за социална рехабилитация и интеграция към „Каритас“ - Русе, предоставящ комплексни професионални грижи и услуги и специализирани занимания по интереси.

„Каритас“ в България

„Каритас“ предостави хуманитарна помощ за хората в Специалния дом за временно настаняване на чужденци в гр. Любимец. Сред настанениите в дома има мъже, жени и деца от Ирак, Афганистан, Пакистан и Сирия. Хуманитарната помощ съдържа лекарства от първа необходимост, адаптирано детско мляко, памперси, хигиенни материали и спално бельо.

*

Каузите на „Каритас“ - „Промени живот. Подкрепи възрастен човек“ и „Образование за равен старт“, набраха 8979 лева чрез дарителската инициатива на „Райфайзенбанк“ - „Избери, за да помогнеш“. Набраните средства са дарени от служителите на банката и на самата банка.

*

В края на февруари в Борисовата градина в София се проведе инициативата „Баба Марта бързала“ - благотвори-

телен маратон в подкрепа на бежанци и хора, търсещи убежище. Организатор на събитието бе „Каритас“ - София, в партньорство със „Си Ви Ес“.

„Каритас България“ бе сред отличените организации на церемонията по връчването на шестите годишни награди на Информационния портал за неправителствени организации в България. Наградата е в категорията „НПО с най-много публикации“.

Центърът за деца в риск към „Каритас“ - Русе, в с. Ореш проведе Детски празник на книгата. Децата, посещаващи центъра, и техни приятели от училището в Ореш представиха своя любима приказка или книга чрез разказ, преразказ, рисунка, четене на откъс, краснопис или чрез костюм на любимия им герой.

„Каритас“ - Витания, продължава инициативата „1 лев - един по-добър живот!“ в подкрепа на хора в нужда в град Раковски. Всеки, желаещ да помогне, може да направи своето дарение при доброволците на организацията.

Останали без дом

Има ги във всеки по-голям град: мърсни, оръфани, облечени в напластени парциали. Живеят на улицата в студ и пек, цялото им имущество се състои от няколко найлонови торби или от една количка боклуци, намерени по кофи. Никой не знае колко са бездомните в България, няма официална дефиниция за това кои са те, нито стратегия за работа с тях. В последните години държавата и общите създадоха така наречените центрове за временно пребиваване на бездомни в по-големите градове. И в Русе, по инициатива на община „Каритас“ - Русе, се ангажира със създаването и поддържането на приют за бездомни хора.

Приютът се намира в бившето транспортно училище „Стефан Караджа“ в квартал „Тракция“. Това е зона в края на града, известна като Ромската махала. Още с влизащето в сградата се усеща една особена миризма. Един от служителите се усмихва и казва: „Повечето от нашите потребители години наред не са се къпали, трябва им време, за да придобият нормални хигиенни навици.“ Капацитетът на приютът е 60 души, като свободни места се намират трудно. Тук бездомните хора получават подслон, храна, грижи за хигиената. Предлагат им се психологическа и юридическа помощ. Повечето от тях са без лични документи. Мартин Николов, управител на приютът, твърди, че много от бездомните, които идват при тях, имат и сериозни психически отклонения. „Причина за това са както трудният живот, който са водили, така и силната зависимост към алкохол на някои от тях. Има хора, които са прекарали 10 - 15 години на улицата“, разказва той. Целта на работата с тях е да могат отново да се интегрират в обществото. Задача, която Мартин оценява като доста трудна в някои случаи. Той обяснява, че много от хората са загубили всякакви трудови навици. Някои от тях не могат дори да се обслужват сами, трудно им е и да общуват с другите. Затова лека-полека заедно с неговите сътрудници се опитват да ги върнат към нормалността. „Прилагаме им и трудова терапия - разказва управителят на приют-

та. - Мотивираме ги да копаят в двора, направихме и малка градина и работилница.“

Служителите на приютъта са млади хора и имат желание за работа. Разказват с гордост за напредъка на някои от посетителите. Всички обитатели са чисти и спретнати, на различна възраст. Те живеят в стаи по двама-трима души, понякога има и семейства. Причините, които са ги принуди-

работка на членовете на семейството.

„Основният проблем - обяснява Мартин Николов - е, че по закон хората имат право да пребивават не повече от шест месеца в рамките на една година в приютът.“ Според него почти невъзможно е за това време те да си намерят постоянна работа и да се интегрират напълно. „Тъкмо някой показва някакъв напредък и трябва да си ходи“, добавя управителят.

Приютът се казва „Добрият

ли да живеят на улицата, са много и различни. Често срещани са личните истории на хора, на които банката е взела жилището, защото са останали без работа, не са могли да погасяват взетите заеми. Някои от обитателите на приютъта са прекарали много години на улицата, след като са останали без своя дом. Живели са на автогарата, на жп гарата, по подлезите. Има и смъртни случаи. В Русе през зимата температурите падат до минус 20 градуса и някои от бездомните хора умират от студ. За жените на улицата е още по-страшно, споделят повечето от жените, постъпили в приютъта. Понякога тук идват и семейства. Най-често причината да се окажат на улицата е поради трайно оставане без

самарянин“. Идеята е на епископа на Никополската епархия Петко Христов, защото 2012 г. - когато приютът е открит, е годината на Добрия самарянин. Както добрият самарянин, така и служителите в приютъта според епископа трябва да помагат на близките и особено на изпадналите в крайна нужда, каквито са бездомните хора.

„В България отдавна има приюти за бездомни кучета - казва Мартин Николов, но едва от скоро съществуват приюти за бездомни хора.“ Сътрудниците на „Добрият самарянин“ обаче не губят надежда и не спират да правят планове за нови инициативи, с които да подпомогнат завръщането на своите бездомни в нормалния свят.

Страницата подготви „Каритас България“

Може да подкрепите бездомните хора, като дарите дрехи и хранителни продукти или направите дарение по банков път по следната сметка:

Първа инвестиционна банка
IBAN: BG37 FINV 9150 12BG N08K MX
BIC: FINVBGSF

Основание за плащане: Бездомни хора
Титуляр на сметката: Каритас България
За повече информация може да се свържете с „Каритас България“:
caritas@caritas.bg, тел.: 02 944 18 58.

Благодарим ви, че помагате заедно на хората в нужда!

Да те приемат такъв, какъвто си

Една от основните каузи на „Каритас“ - Бургас, вече няколко години е да подкрепя хората, останали без дом, хората, които не притежават нищо и единственото, в което вярват и на което се надяват, е човешкото милосърдие. Всички ние, които стоим зад тази кауза, знаем, че да работим в

На стр. 9

Съвместна декларация на папа Франциск и на Московския и на цяла Русия патриарх Кирил

От стр. 2

13. В това тревожно време между религиозният диалог е наложителен. Различията в разбирането на религиозните истини не бива да пречат на хората с различна вяра да живеят в мир и хармония. При сегашните обстоятелства религиозните лидери имат особена отговорност да възпитават своето паство в дух на уважение към убежденията на онези, които принадлежат към други религиозни традиции. Абсолютно неприемливи са опитите с религиозни лозунги да се оправдават престъпни действия. Никако престъплението не може да бъде извършвано в името на Бог, „защото Бог не е Бог на безредие, а на мир“ (1 Кор. 14, 33).

14. В потвърждение на високата стойност на религиозната свобода ние благодарим на Бог за безпрецедентното възраждане на християнската вяра, което сега се случва в Русия и в много страни от Източна Европа, където десетилетия наред властваха атеистични режими. Днес веригите на войнственния атеизъм са разкъсани и на много места християните могат свободно да изпъвдват вярата си. За четвърт век по тези места бяха издигнати десетки хиляди нови храмове, отвориха врати стотици манастири и богословски учебни заведения. Християнските общности осъществяват широка благотворителна и социална дейност, оказватки разнообразна помощ на нуждаещите се. Православни и католици често работят рамо до рамо. Те отстояват общата духовна основа на човешкото общество, като свидетелстват за ценностите на Евангелието.

15. В същото време ние сме загрижени за положението, което съществува в много страни, където християните се сблъскват все по-често с ограничаването на религиозната свобода и на правото да свидетелстват своите убеждения и да живеят в съответствие с тях. По-конкретно установяваме, че превъръщането на някои страни в секуларизирани общества - чужди на каквото и да е позоване на Бог и на Неговата истина - представлява сериозна заплаха за религиозната свобода. Обезпокоени сме от ограничаването на правата на християните, да не говорим за тяхното дискриминиране, когато някои политически сили, водени от идеологията на секуляризма - в многобройни случаи станал агресивен - се опитват да ги изтласкат в периферията на обществения живот.

16. Процесът на европейска интеграция, започнал след векове на кървави конфликти, беше посрещнат от много хора с надежда - като залог за мир и сигурност. В същото време ние насочваме вниманието срещу онази интеграция, която не уважава религиозната идентичност. Оценяваме приноса на другите религии в нашата цивилизация, но сме убедени, че Европа трябва да остане вярна на своите християнски корени. Призоваваме християните от Западна и от Източна Европа да се обединят, за да дадат съвместно свидетелство за Христос и Евангелието, така че Европа да съхрани своята душа, формирана от две хилядолетни християнски традиции.

17. Нашият поглед е насочен към хората, които са в тежко положение, които живеят в крайна нужда и бедност, докато материалното богатство на човечеството расте. Не можем да останем безразлични към съдбата на милиони мигранти и бежанци, които чакат на вратите на богатите страни. Необузданото потребление, характерно за някои най-развити страни, бързо изчерпва ресурсите на нашата планета. Нарастващото неравенство при разпределението на земните блага увеличава чувството за несправедливост, насаждано от системата на международните отношения.

18. Християнските църкви са призвани да защитават исканията за справедливост, уважение към традициите на народите и действена солидарност с всички страдащи. Ние, християните, не бива да забравяме, че Бог „избра онова, що е безумно на тоя свят, за да посрами мъдрите; Бог избра онова, що е слабо на тоя свят, за да посрами силните; Бог избра онова, що е от долен род на тоя свят и е унищено, и това, що е нищо, за да съсипе онова, що е нещо, та никоя плът да се не похвали пред Бога“ (1 Кор. 1, 27-29).

19. Семейството е естественият център на човешкия живот и на обществото. Ние сме обезпокоени от кризата на семейството в много страни. Православни и католици, споделяйки едно и също виждане за семейството, са призвани да свидетелстват, че то е път към светостта, която се проявява във взаимната вярност на съпрузите, в тяхната готовност да раждат деца и да ги възпитават, в солидарността между поколенията и уважението към немощните.

20. Семейството се основава върху брака, който е свободен и достоверен акт на любовта между един мъж и една жена. Любовта укрепва техния съюз, учи ги да се приемат един друг като дар. Бракът е школа за любов и вярност. Ние сме огорчени, че днес други форми на съжителство се приравняват към този съюз, а представата за баштинството и майчинството като особено признание на мъжа и жената, осветено от библейската традиция, се изтиква от общественото съзнание.

21. Призоваваме всички да уважават неотменното право на живот. Милиони младенци са лишиeni дори от възможността да се появят на бял свят. Гласть на кръвта на неродените деца вика към Бог (вж. Бт. 4, 10).

Разпространението на така наречената евтаназия води дотам, че старите и болните започват да се чувстват като прекомерно бреме за своите семейства и за обществото като цяло.

Изразяваме своята загриженост от все по-широкото прилагане на биомедицинските репродуктивни технологии, защото манипулирането на човешкия живот е покушение срещу основите на битието на човека, сътворен по Божий образ. Смятаме, че наш дълг е да напомним за неизменността на християнските морални принципи, основаващи се върху зачитането на достойнството на чове-

ка, призван към живот в съответствие с плана на своя Творец.

22. Днес искаме да се обърнем по-специално към младите християни. Вие, младежи, не бива да скривате таланта в земята (срв. Мт. 25, 25), а да използвате всички способности, които Бог ви е дал, за да утвърждавате Христовата истина в света, за да възпитате в живота евангелските заповеди за любов към Бог и към близкия. Не се бойте да вървите срещу текението, като отстоявате Божията истина, с която далеч не винаги се съобразяват модерните светски норми.

23. Бог ви обича и очаква от всеки от вас да бъде Негов ученик и апостол. Бъдете светлината на света, та тези, които са около вас, да видят добрите ви дела и да прославят Небесния ваш Отец (вж. Мт. 5, 14-16). Възпитавайте децата си в християнската вяра, предайте им скъпоценния бисер на вярата (вж. Мт. 13, 46), който сте получили от своите родители и предци. Не забравяйте, че „вие сте скъпо купени“ (1 Кор. 6, 20) - с цената на смъртта на кръста на Богочовека Исус Христос.

24. Православни и католици са обединени не само от общата традиция на Църквата от първото хилядолетие, но и от мисията да проповядват Христовото Евангелие в съвременния свят. Тази мисия изисква взаимно уважение между членовете на християнските общности и изключва всяка форма на прозелитизъм.

Ние не сме съперници, а братя. От това разбиране трябва да се ръководим при всички свои действия помежду си и спрямо външния свят. Призоваваме католиците и православните от всички страни да се научат да живеят заедно в мир, любов и да бъдат „в единомислие помежду си“ (Рим. 15, 5). Недопустимо е използването на неподобавящи средства, за да бъдат принуждавани вярващите да преминават от една Църква в друга, пренебрегвайки тяхната религиозна свобода и техните присъщи традиции. Призвани сме да прилагаме на практика заповедта на апостол Павел: „Считах за чест да проповядвам Евангелието не там, дето името Христово беше вече известно, за да не зидам върху чужда основа“ (Рим. 15, 20).

25. Надяваме се, че нашата среща ще допринесе за помирение там, където има напрежение между гръко-католици (католици с богослужение по цариградската традиция - б. р.) и православни. Днес е очевидно, че методът на „унията“ от миналото, разбиран като присъединяване на една общност към друга, отделяки я от нейната Църква, не е начинът да се възстанови единство. В същото време църковните общности, появили се в резултат на историческите обстоятелства, имат право да съществуват и да предприемат каквото е необходимо, за да удовлетворяват духовните нужди на своите верни, стремейки се да живеят в мир със своите съседи. Православни и гръко-католици се нуждаят от помирение и от намирането на взаимно приемливи форми за съжителство.

26. Ние скърбим за конфронтацията в Украйна, отнела вече живота на много хора, причинила безброй страдания на мирните жители и потопила обществото в тежка икономическа и хуманитарна криза. Призоваваме всички страни в конфликта да проявяват благородство, социална солидарност и да предприемат действия за постигане на мир. Призоваваме нашите Църкви в Украйна да работят за постигане на социална хармония, да се въздържат от участие в противопоставянето и да не подкрепят разширяването на конфликта.

27. Изразяваме надежда, че разколът сред православните вярващи в Украйна ще бъде превъзмогнат въз основа на съществуващите канонични норми, че всички православни християни от Украйна ще заживеят в мир и хармония и че католическите общности в страната ще допринесат за това, та нашето християнско братство да бъде още по-видимо.

28. В съвременния свят, който е многолик и в същото време обединен от общата съдба, католици и православни са призвани да си сътрудничат братски при известяването на Благата вест за спасението, да свидетелстват заедно за нравственото достойнство и истинската човешка свобода, „та да повярва светът“ (Ин. 17, 21). Този свят, в който бързо се подкопават моралните устои на човешкото съществуване, очаква от нас силен християнско свидетелство във всички области на личния и обществения живот. От нашата способност в това преломно време заедно да даваме свидетелство за Духа на истината до голяма степен зависи бъдещето на човечеството.

29. Нека в смелото известяване на Божията истина и на Благата вест за спасението ни помага Богочовекът Иисус Христос, нашият Господ и Спасител, Който ни укрепва духовно със Своето твърдо обещание: „Не бой се, малко стадо. Понеже вашият Отец благоволи да ви даде царството“ (Лк. 12, 32).

Христос е извор на радост и надежда. Вярата в Него преобразява живота на човека, изпълва го със смисъл. В това чрез своя собствен опит се убедиха всички, за които може да се кажат думите на апостол Петър: „Вие именно, които някога бяхте не народ, а сега сте народ Божий; които бяхте непомилувани, а сега помилувани“ (1 Петр. 2, 10).

30. Изпълнени с благодарност за дара на взаимното разбирането, явен по време на нашата среща, ние гледаме с надежда към Пресветата Майка Божия, обръщайки се към нея с думите на тази стара молитва: „Под твоето покровителство приягваме, Света Богородице.“ Нека Преблагословената Дева Мария чрез своеето застъпничество да укрепва братството на всички, които я почитат, та всички те в деня, определен от Бог, да се обединят в мир и съгласие в един Божи народ - за слава на Единосъщата и Неразделна Троица!

Франциск, епископ на Рим, папа на Католическата църква
Кирил, патриарх на Москва и цяла Русия
Хавана, Куба, 12 февруари 2015 г.

Патриарх Кирил коментира срещата си с папа Франциск

Патриархът на Москва и цяла Русия Кирил разказа пред руски журналисти за условията на секретност, при които е била подготвяна срещата му с папа Франциск, и обясни защо са били предприети подобни мерки.

„Мен никой не се е опитвал да ме разбуждава (от среща с папата - б.р.), защото никой не знае за нея. За тази среща знаеха петима души и аз нямам да кажа техните имена. Защо ли? Защо подготовката на подобна среща в условията на гласност е невъзможна - има твърде много противници“, заяви патриархът пред руски журналисти в бразилския град Сао Пауло. Според него изобщо не става дума за православните, които смятат, че „има някаква опасност от такава среща“. „Има мощни сили, които изобщо не искаха това, затова трябваше всичко да се подгответ спокойно и в тишина. Така и сторихме“, добави предстоятелят на Руската православна църква.

По думите му съвместната декларация с папа Франциск била плод на общ труд. „Ние приключихме с писането на декларацията няколко часа преди срещата, а доказателство за това е фактът, че текстът не бе напечатан особено добре. Ние довършахме текста до последния възможен момент, при това съвместно. Това е творческа работа на Църкви“, изтъкна той.

Според руския патриарх най-важното от тази среща е, че в нея „нямаше нищо изкуствено, преднамерено, нямаше никакво позорство, което да има за цел да формира каквото и да е впечатление сред околните“. „Това бе искрен разговор между двама души, силно обезпокоени от случващото се в днешния свят - както в християнското семейство, така и на кръстопътя на християнско-мюсюлманските отношения.“

На пресконференцията патриархът не успя да се въздържи от политически коментар и отново изтъкна огромното напрежение между Източна и Запада, между Русия и НАТО.

По повод опасенията в православните среди, че срещата на патриарх Кирил с папа Франциск може да има някакво отражение върху православната доктрина, руският патриарх потвърди, че по време на разговора двамата не са обсъждали никакви отговори, които да са обсъждани нито един богословски въпрос и „няма от какво да се страхува“.

Патриархът заяви, че преодоляването на разделението между Православната и Католическата църква, случило се през XI в., не се нуждае от договорености между лидерите и йерарсиите на двете Църкви. Християните са се разделили заради собствената си греховност и елементалното обединение „ще бъде Божие чудо, ако някога доживеем това да се случи“.

По www.catholic-news.bg

Зимен лагер на „Католически скаути - България“

Зимният лагер на децата скаути се провежда от 4 до 6 февруари на хижа „Кокалско“, Етрополе. В него се включиха скаутите от София, гр. Раковски и с. Житница, като общият брой на участниците беше 56 души, разделени в седем отряда - пет от гр. Раковски, един от София и един от с. Житница. Темата на лагера беше свързана с ескимосите и техния начин на живот. Програмата предвиждаше много занимания, съчетаващи духа на скаутството и всекидневието на ескимосите. Скаутите показваха завидни умения в изработването и стрелбата с лък, строеха на иглу за време, оказване на първа помощ в екстремни ситуации. Освен с тежката работа децата успешно се справиха със задачата да представят чрез писки и скечове част от традициите и обичаите на обитателите на Севера. Някои от тях представиха авторски песни в рима, други - танцуvalни умения, трети - поучителни истории от живота на ескимоса. Имаше още песни, каране на ски и много игри. За духовната част се грижеше отец Ярослав от салезианите, който освен чрез литургията и молитвите активно помагаше на децата в различните дейности, давайки съвети за строежите и разказвайки интересни факти и методи, свързани с опазване на околната среда.

Кулминация на лагера беше нощната игра, измислена от шефовете, която трябваше да се осъществи в пълна тишина поради условията в хижата. Регламентът беше по групи децата да изберат най-необходимите пособия за оказване на първа помощ за ранен, чийто крак е счупен, да намерят пострадалия и дадат необходимата помощ и след това да го върнат в хижата. Всички групи изпълниха задачата, дори и най-малките, някои от които започнаха да си стягат багажите и да се срещват, мислейки, че вече е сутрин и трябва да си тръгваме.

Въпреки че за повечето деца това беше първи скаутски лагер, всички се справиха отлично със задачите, бяха много отговорни и успяваха да работят в екип и в духа на скаутските ценности. Накрая на лагера бяха раздадени и наградите за първо, второ и трето място. Първото място заслужено за момичетата от град Раковски, които се справиха изключително бързо и адекватно в нощната игра и за цялостно представяне на лагера. На второ място бяха момчетата от град Раковски, които бяха много доби в стрелбата с лък. На трето място беше патруът от София, който показва силна отборна игра и лидерство в оказване на първа помощ. Бяха раздадени и лични награди за по-специално изявили се.

Лагерът приключи с обещание за скорошни и по-продължителни срещи.

Михаела МАНОЛОВА

Ето и няколко мнения

„Зимният скаутски лагер в Кокалско ще остане в спомените на всички участници.

Трябва да се знае, че всички отговорници и организатори се заеха да подгответ това приключение напълно доброволно. А крайният ефект беше дори по-добър от очаквания. За осъществяването на лагера имаха и голяма роля добродетелите, които подпомогнаха да не останем гладни. Въсъщност след лагер винаги се прибираме дори с някой килограм в повече - поне за мен това важи, така че може да се каже, че изобщо не сме гладували.

Всички сме изключително доволни, че имаме скаутска група в България. Тези изживявания остават в съзнанието цял живот и не само това - учат ни как да оцеляваме в природата, как да общуваме с околните, как да бъдем приятели и да се подкрепяме, развиват творческата част на мозъка по спонтанен начин и навече, като остане, ще можем да се похвалим с доста неща на нашите деца и внуци! Благодарим изключително много на дякон Мартин Дулчев, че се реши да поеме тази задача с огромна отговорност и да приобщи толкова деца и младежи към скаутството.

Във всеки лагер освен забавна част винаги има и поучителна. Скаутите придобиват познания и умения във основа на 10 ателиета - палене на огън, готварство, строителство, топография, натуралистика и ботаника, самозащита, педагогика, от които разбират за скаутския живот и принципи, духовно ателие, първа помощ и оцеляване в екстремни ситуации. Също така всеки лагер си има тема - през лятото темата беше за рицарите тамплиери, а сега, за зимния лагер, темата беше за ескимосите. Представят се интересни и полезни факти, като така се обогатява общата култура.

Всички игри, които са включени, също имат за цел да поставят скаутите пред изпитания, където да работят като екип по патрули и да прилагат наученото от темите и ателиетата.

Накратко, зимният лагер протече така: след ранно събуждане и доста път групите от град Раковски, с. Житница, Пловдив и София се срещнаха в Етрополе, откъдето продължиха пеша на поход до хижата в Кокалско. По пътя се научиха да не мрънкат много, ами да вървят, докато не стигнат крайната цел. Имахме спирка за обяд и когато стигнахме хижата, осъществихме две игри - да намерят ескимоски дрехи и да ги облекат. Същия ден имахме игра и за строене - да си направят лъкове и стрели. Това занимание допадна на всички - и на момичета, и на момчета.

След малко почивка отслужихме литургия вътре в хижата, след това имахме вечеря и дойде и редът на нощното бдение. Бдението е кулминационната част от целия ден. Там се представят сценки и скечове, които са измислени за не повече от половин час, като трябва да са по темата за деня, пеят се много песни, звънят китари, чуват се многобройните весели и доволни гласчета, играят се

хора и други танци. Първата вечер в светлината на проекторите бяха шефовете, за да покажат на скаутите как трябва да протече едно вечерно бдение. След бдението по принцип всички са доста изморени и се отправят към леглата за заслужена почивка. След като всички са по леглата, се провежда скаутски съвет с шефовете, които изтъкват положителни и отрицателни моменти от деня, за да се усъвършенстват. Втория ден се събудихме рано и след загрявка и сутрешни упражнения закусихме. Тогава всички се събират на караул и се събщават темите на деня и предстоящите дейности. След караула имаше ателие по строителство и трябваше да построят иглу - за щастие цяла нощ беше валял сняг и имаше предостатъчно за всички. След като се подсушиха, имахме обяд, а след него ново приключение в снега - каране на ски и шейни, а много пробваха и пързаляне с найлони. Цялата писта беше пълна с бели снежни мечета! Като се прибрахме в хижата, децата имаха време за почивка и подсушаване, следваха ателиета по топография, оцеляване в екстремни ситуации в зимни условия и оказване на първа помощ, литургия, след това вечеря и бдение. Тази вечер то беше подгответо от седемте патрула - това беше най-забавната вечер! Всички

се справиха отлично и ни забавляваха много. Стана време за сън и се отправиха по леглата, но докато скаутите спят, шефовете неуморно измислят нощна игра. Тя се прави, за да може децата да се научат, че не всяка ситуация в живота е удобна и че понякога се налага да нарушим комфорта си, за да помогнем на някого. Играта минава през три етапа - първото е разсънен, второ - да активират заспалия мозък, и трето - да извършат действие, което им идва механично. В този случай избрахме да ги събудим тихо, да имкажем ситуацията - един от шефовете е със счупен крак и те трябва да му помогнат, а след това да изберат нужните неща и действия, за да му окажат първа помощ. Всички се справиха много добре и учудващо тихо! На другия ден ги оставихме да си поспят по-вече. Имахме сутрешна литургия, закуска, игри, духовно ателие и ателие по педагогика и след състягане и натоварване на багажа трябваше да се отправим на поход надолу към автобуса по заснегените пътеки. Имахме много желаещи да останем поне още една вечер. Преди да се разделят групите, се състоя церемония по награждаването - разбраха кой патрул е първенец в този скаутски лагер и много от участниците получиха индивидуални награди и грамоти за показани и усвоени нови умения.

Всички бяха предоволни и искаха още, а ние, шефовете, вече обмисляхме следващия лагер и обещаваме, че ще бъде - както децата обичат да се изразяват - още по-як!"

**Надя ПАНКИНА,
град Раковски**

„Аз очакваш да е много забавно. И то беше. Последните два дни завали сняг и всичко беше бяло и красиво. Играхме на много игри. Игра, която най-много ми хареса, беше „Ток“. Запознах се с нови приятели. Една вечер ни събудиха в три часа през нощта. Трябваше да спасим Надя, която си беше „счупила“ крака. Разказаха ни, че тя е седяла на студа поне един час и трябваше да вземем най-необходимите неща, за да й помогнем. Взехме памук, охладител, шейна, чаршаф и две кърпи. Отидохме при нея и я сложихме в шейната да седне. Увихме крака й с памук и кърпите и я завихме с чаршафа. Почнахме да я бутаме към хижата. След това си легнахме. В началото на първия ден трябваше да намерим на една поляна скрити шал, шапка, ръкавици, пулover и гети. Разделихме се на седем отбора и започнахме да ги търсим. Всички гети, шал, шапка, ръкавици и пулover бяха в различни цветове. Всеки отбор трябваше да открие цвета, който са му казали. Който отбор беше пръв, той печелеше. Забравих да ви кажа и че карахме ски.“

Рая УЗУНОВА, София

Православен Вселенски събор на остров Крит от 16 до 27 юни

„Светият и велик събор“ всеправославен ще се състои от 16 до 27 юни в Православната академия на гръцкия остров Крит. Това бе решено от ръководителите на православните автокефални църкви, събрани от 21 до 28 януари в Православния център на Вселенската патриаршия в Шамбези, Швейцария, по инициатива на икуменичния патриарх Вартоломей. В заключителното комюнике на срещата са изброени темите, официално избрани, които ще влязат в дневния ред на събора: мисията на Православната църква в съвременния свят; православната диаспора; автономията и начинът на нейното провъзгласяване; тайнството брак и препятствията за него; важността на поста и неговото спазване днес; отношенията на Православната църква с останалия християнски свят. Решено бе всичките въпросни документи от съответните Църкви.

Срещата, завършила на 28 януари на брега на Женевското езеро, бе свикана да определи текстовете на дневния ред на всеправославния събор както и датите, и мястото му. В неделя, 24 януари, в ставропигиалната черква „Свети Павел“ е била отслужена литургия, председателствана от вселенския патриарх Вартоломей, на която са присъствали всички представители и ръководители на делегации с изключение на представителите на Антиохийската патриаршия.

седанията, както и съвместното поемане на разходите по събора.

На срещата освен цариградския патриарх Вартоломей са присъствали патриарси на Александрия - Теодор II, Йерусалим - Теофил III, Москва - Кирил, Сърбия - Ириней, Румъния - Даниил, България - Неофит, Грузия - Илия II, и архиепископите на Кипър - Хризостом II, Албания - Анастасий, и на Земите чешка и словашка - Ростислав. По здравословни причини не са участвали патриархът на Антиохия - Йоан X, и митрополитът на Варшава и цяла Полша - Сава, докато архиепископът на Атина и цяла Гърция - Йероним II, е отсъствал по лични причини. Тримата са били представени от официални делегати на съответните Църкви.

Срещата, завършила на 28 януари на брега на Женевското езеро, бе свикана да определи текстовете на дневния ред на всеправославния събор както и датите, и мястото му. В неделя, 24 януари, в ставропигиалната черква „Свети Павел“ е била отслужена литургия, председателствана от вселенския патриарх Вартоломей, на която са присъствали всички представители и ръководители на делегации с изключение на представителите на Антиохийската патриаршия.

Срещата се е състояла спо-

ред апостолския призив „С истината в любовта да пораснем“ (вж. Еф. 4, 15), в съгласие и разбиране - ръководителите са призовали благодатта и благословията на Светия Дух и са прикалили свещенослужителите и миряните към молитва за единство на Църквата през април, както и по време на събора. Те са изразили своята подкрепа към преследваните в Близкия изток християни и своята постоянна загриженост за двамата митрополити - Павел Язиги от Антиохийската патриаршия и Григорий Йоханна Ибрахим от Сиро-яковитската църква, отвлечени през април 2013 г. в Алепо, Сирия.

Изборът да се организира съборът на остров Крит вместо във Фанар - Истанбул, както е било предвидено в началото, е продуктуван от позицията на Руската православна църква във връзка с настоящата дипломатическа криза между Москва и Анкара. По думите на говорителя на Руската патриаршия отец Александър Волков патриарх Кирил е предложил Света гора или Родос, но патриарх Вартоломей е изbral Крит - остров под юрисдикцията на Цариградската патриаршия, защото предоставя по-добри логистични условия и „зашто остръвът вече е приемал конференции, дори богословски“.

По „Осерваторе Романо“

Католическа църква в България

От стр. 1

ниха подробности за случая и с нашето писмо ние искаме да имаме Вашето мнение и уверението, че католическите духовници в България наистина могат да се чувстват сигурни под закрилата на българската полиция и служителите на Министерството на вътрешните работи.

Въпросното лице, Горан Горанов от град Бургас, е нанесло значителни телесни увреждания на нашите двама свещеномонаси Марек Хмелевски и Михал Шлахцяк, дошли от Полша, за да ни помагат в служението и станали жертва на жестокото нападение. В кратко историята на случая е следната: на 27 февруари тази година Горан Горанов е бил в нашия храм на ул. „Цар Петър“ № 5 и е нарушил олтарното пространство, като е влязъл в него и започнал да си взема от цветята, и то не за първи път. Свещеникът му казал, че това не е възможно. В неделя, 28 февруари, в 17.45 ч., преди отслужване на неделната служба, въпросното лице върхлеляло в храма, започнало да крещи, да гони двамата свещеници и на един от тях, отец Марек Хмелевски, нанесло удари, при което потърпевшият бил окървавен. За съжаление не е имало неделна служба за богоизмолците. Извикана е медицинска помощ и полиция, която от своя страна е посъветвала свещениците на следващия ден, 29 февруари, да подадат жалба.

След като всичко това било извършено, същия ден вечерта дошъл да служи друг свещеник поради страх от ново посегателство. Преди започване на литургията въпросният Горан Горанов нахлуп отново в храма. Била извикана веднага полиция, която дошла и го отвела. Службата била отслужена, но когато приключила, Горанов връхлелял вътре в храма за пореден път и започнал да насана побой на двамата свещеници - отец Марек, който бил повален на земята в кръв, и отец Михал, който се намесил, за да прекрати побоя, при което и на двамата били нанесени силни юмручни удари в лицето и в момента те са с контузии и счупени носове. Вярващите, които са били на службата, свидетелстват за това. При побоя Горан Горанов изпуснал часовника си, който по-късно е намерен в храма. Свещениците са били откарани в Служебна помощ и там освидетелствани от лекарите. Тези свидетелства са представени на полицията в Бургас.

Горанов успял да избяга, при което полицията е започнала да го издирва. Вчера, 1 март 2016 г., за съжаление за първи път нашият храм е останал затворен и не е имало служба поради страх от ново посегателство, което се е и случило. Горанов е дошъл и е бълсал по затворената църковна врата с камъни. Свещениците отново са повикали полиция и от последните сведения на българските медии разбираме, че той е задържан и може да трябва да изтърпи някаква предишна присъда от 6 месеца затвор.

Ние се питаме с основание какво ще стане след това с нашите свещеници и нашите храмове в град Бургас? Каква е сигурността, която ние имаме, изпълнявайки хуманните си задължения на духовни ръководители на нашето общество? С какво сме защитени и как да бъдем спокойни, когато проповядваме от амвона на нашия народ да живее християнските си добродетели, в които той е кръстен вече повече от хиляда години?

Уважаема госпожо Министър, в навечерието сме на официалното посещение на Държавния секретар на Ватикана кардинал Пиетро Паролин по покана на българския министър-председател Бойко Борисов. Не знаем по какъв начин да разбираме този инцидент, който е изключително тежък за нас като Католическа църква, която има вековно присъствие в България. Не знаем какво обяснение да дадем на нас самите, на нашите богоизмолци, които са дълбоко обезпокоени от случилото се, и съответно при посещението на кардинал Паролин в нашето отчество.

Може би Вие ще ни помогнете с Вашето разследване и съответните решителни мерки да имаме отговор пред всички, които ни питат какво става с Католическата църква и нейните служители в България.

Приемете, госпожо Министър, нашите дълбоки уважения към Вас и поврената Ви институция.

**Епископ Христо Пройков,
Аpostolicheski ekanzark,
председател на Епископската конференция
на Католическата църква в България**

Информация относно инцидентите, случили се в католическата черква „Дева Мария Богородица“ в Бургас

Информираме ви, че нашата черква е отворена всекидневно от 10.00 до 19.00 ч.; така всеки, който желает да я посети, да се моли, да говори със свещениците и да участва в литургията както и в другите набожности, е добре дошъл. Всеки е добре дошъл.

От началото на февруари започна да се появява в като-

лическата черква в Бургас господин Горан Горанов; в началото се държеше мирно и спокойно. На 27 февруари му беше направена забележка заради неговите действия, свързани с унищожаването на декорацията в черквата. В този момент искал да удари

На стр. 10

Историите за детството на Исус според папа Бенедикт XVI

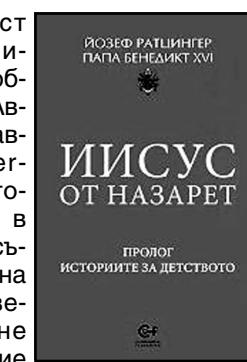
Пред нас отново е една интересна книга, дело на папа Бенедикт XVI - „Историите за детството“ на Исус. Както авторът обяснява в предговора, тази малка по обем книга е „преддверие“ към излезлите неотдавна два тома „Исус от Назарет“. Въсъщност книгата може да се възприеме не само като обширен пролог към двутомника, но и като самостоятелна творба, която да се чете независимо от повествованието в „Исус от Назарет“.

Настоящата книга представя тълкуване на ситуации и моменти, изложени в четирите евангелия на Новия завет, както и в други творби на християнската древност. Авторът разглежда знаменателното събитие в няколко контекста - исторически, географски, генетичен, икуменичен, богословски и т.н. Пределно ясно и събито са представени и интерпретирани факти, на първо място тези от Стария и Новия завет на Светото писание, както и такива от другите използвани източници.

Ключът към повествование то се задава още в първата глава - „Отгде“-то на Исус - един парадокс, защото то е както известно, така и неизвестно. Това, което всички знаем - че появата на Исус в плът е началото на един нов свет, с ново отношение към религията, с ново разбиране на божествените закони и с нова естетика, папа Бенедикт XVI обяснява по извънредно интересен начин, като тълкува в наглед отдалеченото от темата упоменаване на родословното дърво на Исус в евангелията на Матей и Лука, появата на нашето родословно дърво, което е вярата ни в Исус, раждаща ни от Бог.

В целокупното повествование авторът ни отпраща към текстовете от Стария завет, които подготват смислово различни моменти и събития около раждането и детството на Спасителя. Действително, както Бенедикт XVI твърди, тълкуването на знаменателната история се оказва най-важен фактор за формиращата се верска общност. Между Словото божие и историческите събития съществува определена връзка - от една страна, Светото писание обяснява събитията, а от друга - самите събития се включват в Словото, за да се опознае чрез него реалната действителност. Така описанията в книгата на пророк Исаия за отминали събития всъщност са праобрази на действията на божествения персонаж, които се случват по-късно и са описани в Новия завет. По подобен начин и съвременни на Исусово то раждане политически събития се приемат като паралел в рождественската мистерия. В книгата е посочен един ярък пример: възкачването на императорския трон в Римската

ИСТИНА
VERITAS
Брой 3 (1508)
март 2016 г.

империя на Август донася дългогодишен траен мир в обширната империя. Август е отбелян навремето като soter спасител. И Христовото въплъщение в същата епоха се съществява в името на спасението на човека. „Pax Christi“ не стои в противоречие с „Pax Augusti“, но християнският мир надхвърля мира на Август. А Римската империя обединява в пределите си много народи и етнически общности, езичници и привърженици на различни религии, които от този момент нататък имат възможност да приемат Спасителя и в това се състои икумената.

Без да се впускам в подробности, накратко ще изброя какви теми още са засегнати в този труд. Повод за размисъл е витлеемската ясла, която става мястото, където лежи Исус. Яслата обикновено се приема като място, където се храни добитък. В случая невръстният Младенец сам е обозначен Себе Си като истинния, идещ от небето хляб. Този хляб дарява на човека вечния живот.

Още една икумена бележи Въплъщението, което се случва в определен географски регион - Средиземноморското крайбрежие, и в определено историческо време. То обаче като начало на Царството Божие добива универсална валидност и отваря човека за неовия истинен Бог.

Появата на мъдреци авторът на книгата схваща като отправянето на хората към Христос. Както те - трима учени, мъдреци или магове (въпросът все още е спорен), идващи към Исус, представители на три различни раси, са обединени от намерението да поздравят Младенца, така и хора от различните раси ще приемат Исус за свой Спасител - това отново е една икумена, която може да се разбира и че Исус е призван да спаси всички хора.

По-нататък в книгата се излагат различни становища относно появата на звездата. Едни от учените са на мнение,

че това явление е чисто астрономично, действително случило се, независимо от великото събитие, други считат, че неговото появяване не е случайно в момента на Рождеството, че то указва знаменателното събитие. Някои го приемат чисто богословски, като свърzano с посоката, която трябва да покаже на мъдреци, за да намерят Детето Исус.

На епизода с убийството на младенците, за което нареддане дава Ирод под страх от мълвата, че новороден ще го измести от трона, е посветена една кратка част от предпоследната глава на книгата. Тук обаче се изтъква, че няма сигурни доказателства това да се е случило наистина, а по скоро кореспондира с историята на Мойсей, описана в Стария завет.

Инакрая - последната глава на книгата е посветена на двадесетгодишния Исус, който говори със свещеници в храма и обяснява Светото писание. Неговото чудато слово не е разбрано от мнозина, както и от самата Мария. Тя обаче запазва думите на Сина си в сърцето си: „Това е нейната вяра, която е все още в мрак и узрява в преходното на мрака.“ И за нас думите на Исус са винаги по-големи от нашата разсъдък и често за да ги проумеем, трябва да са изказани във вид, близък до нашето ограничено мислене.

В книгата се натъкваме на още много интересни факти, а е ценна и самата библиография, изложена в края, в която с много малки изключения преобладават немскоезичните трудове.

Книгата е превод на Георги Каприев и издадена от фондация „Комуникас“ през 2015 г.

Прочитът ѝ ще бъде полезен и приятен на всички, които посегнат към нея, а вероятно за мнозина ще бъде повратен момент в живота да се обърнат към Христовата вяра.

Мая Хилдегард

Да те приемат такъв, какъвто си

От стр. 6

полза на хората в нужда е благо, което крепи и развива нашето общество. Тази работа ни обогатява. Благодарение на нея се докосваме до десетки съдиби, борим нашите предразсъдъци, разбираме, че зад неугледния вид на бездомните най-често се крие човешкото страдание и ние сме тук, за да го посрещнем.

Често на хората, чийто дом е станал улицата, се гледа с предразсъдъци и недоверие. Често сред обясняванията за тяхното състояние се прокрадват онези, търсещи причината в самия бездомен човек. Но

преди да поставяме етикети, изхождайки от собствените си представи за добро и зло, за правилно и неправилно, за нормално и ненормално, е добре да се опитаме да видим човека извън нашите представи, да се опитаме да разберем житейската му история, да се опитаме да го приемем такъв, какъвто е.

И през тази година „Каритас“ - Бургас, ще продължи да подпомага бездомните хора с осигуряването на топла храна, дрехи, баня, здравни и психо-социални грижи. Най-ценното обаче, което ние ще им дадем, е увереността, че са приети такива, каквито са.

31 март

Свети Ингай, епископ Ганѓърски

Информация относно инцидентите, случили се в католическата черква „Дева Мария Богородица“ в Бургас

От стр. 9
един от свещениците, но не успял.

На следващия ден, неделя, 28 февруари, в 17.45 ч. отново дошъл в черквата с цел да нанесе побой над свещенослужителите. Започнал да ги бие веднага, щом ги забелязал да влизат в черквата. Поради тази причина вечерната литургия не беше отслужена, бяха повикани в черквата лекар и полиция.

На следващия ден, понеделник, 29 февруари, бяха пуснати сведения с молба да бъде осигурено полицейско присъствие в черквата по време на вечерната литургия, понеже беше сигурно и сигнализирано от свещениците, че Горан пак ще дойде в черквата. И точно така се случи; Горан отново дойде в 18.00 ч. Полицията веднага го задържа, но за съжаление след 20 минути го пуснаха и той в края на литургията се върна в черквата, за да нанесе сериозен побой над двамата отци. Пак бяха повикани полицай и медицинска помощ. Свещениците бяха откарани в болница и освидетелствани.

Трябва да се отбележи, че католическата черква в Бургас се посещава не само от българи, но и от чужденци, особено тези от западните държави, живеещи в България за постоянно, временно или гости на бургаслии, затова е много важна безопасността като визитна картичка на града.

Заради случилите се инциденти и опасността Горанов за пореден път да дойде да нанесе побой над свещенослужителите или други лица, посещаващи черквата и службите, черквата ни във вторник, 1 март, през целия ден остана затворена, не се отслужи и литургия. Разбрахме, че Горанов е обявен за издиране и зариди други негови престъпления, които извършил и бил осъден. Той отново дойде на този ден (1 март) в 18.00 ч. до сградата на черквата, видя, че са затворени металните врати и с голем камък започна да удри по тях, няколко пъти се опитвал да счупи църковните порти, за да влезе вътре. Сигурни сме, че ако черквата беше отворена, свещениците

или другите хора, които са вътре, можеше да пострадат сериозно.

Информираме Ви, че за съжаление не се чувстваме защитени. Дали черквата ни трябва да бъде затворена заради тези инциденти и така да избегнем случването им? Дали трябва да лишаваме желаещите от посещаване на службите, включително от молитва в храма?

Всички тези инциденти, които са се случили в нашата черква на 27, 28, 29 февруари и на 1 март, за нас самите са много тежки и сериозни. Не искаме да осъждаваме никого. Искаме да приемем всички с отворени сърца и да продължаваме да помагаме на хората да намерят своя път към Бог. Вярвайки в доброто, имаме надежда за съдействието на хората, особено на държавните служители в град Бургас; преди всичко на полицията.

Като християни сме свидетели на Божията Любов. Мир и добро!

Свещеници от католическа
чеква „Дева Мария
Богородица“ в Бургас

По следите на един българин

Латинският текст е от гроба на патриарх Йосиф (1416-1439), погребан в „Санта Мария Новела“ във Флоренция. Българин е; има няколко версии запроизхода му: син на Иван Шишман; брат на Иван Шишман; син на Михаил III Асен-Шишман.

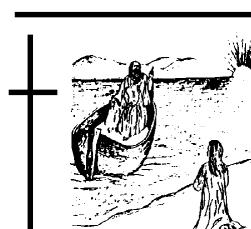
Латинският текст е написан така, че да личи и стиховата структура. Епитафията е в елегически дистихон (двустишие). Преводът в проза не предава тази важна негова страна, но предава информацията.

ECCLESIAE ANTISTES FVERAM QVI MAGUS EOAE:
HIC IACEO MAGNUS RELIGIONE IOSEPH:
HOC UNUM OPTABA MIRO INFLAMMATUS AMORE:
VNVS VT EVROPAE CVLTUS VT VNA FIDES:
ITALIAM PETII FOEDUS PERCVSSIMVS VNVM:
IVNCTA: ROMANAEST ME DVCE GRAIA FIDES:
NEC MORA DECVBVI NVNC ME FLORENTIA SERVAT:
QVA TVNC CONCILIVM FLORVIT VRBE SACRUM:
FELIX QVI TANTO DONARER MVERE VIVENS:
QVI MORERER VOTI COMPOS ET IPSE MEI:

Аз, който бях предстоятел и мъдрец на Източната църква, тук лежа, великият с благочестието си Йосиф.
Възпламенен от дивна любов, желаех само едно:
един да бъде култът на Европа, една да бъде вярата.

В Италия заминах, един договор сключихме:
под моето ръководство гръцката вяра бе съединена с римската.
Много скоро (след това) починах. Сега Флоренция ме съхранява - градът, в който процъфтя светият събор.
Щастлив съм аз, който приживе бях дарен с такъв дар,
и умрях, получил изпълнението на молбата ми.

Превод: доц. Анна НИКОЛОВА

Във вечна светлина
„Когато настъпи вечерта, Иисус каза:
„Да минем на другия бряг“
(Марко 4, 35)

**Архиепископ
Януариуш Болонек**

На 2 март в град Лодз, Полша, на 77-годишна възраст почина архиепископ Януариуш Болонек, апостолически нунций в България от 2008 до 2013 г.

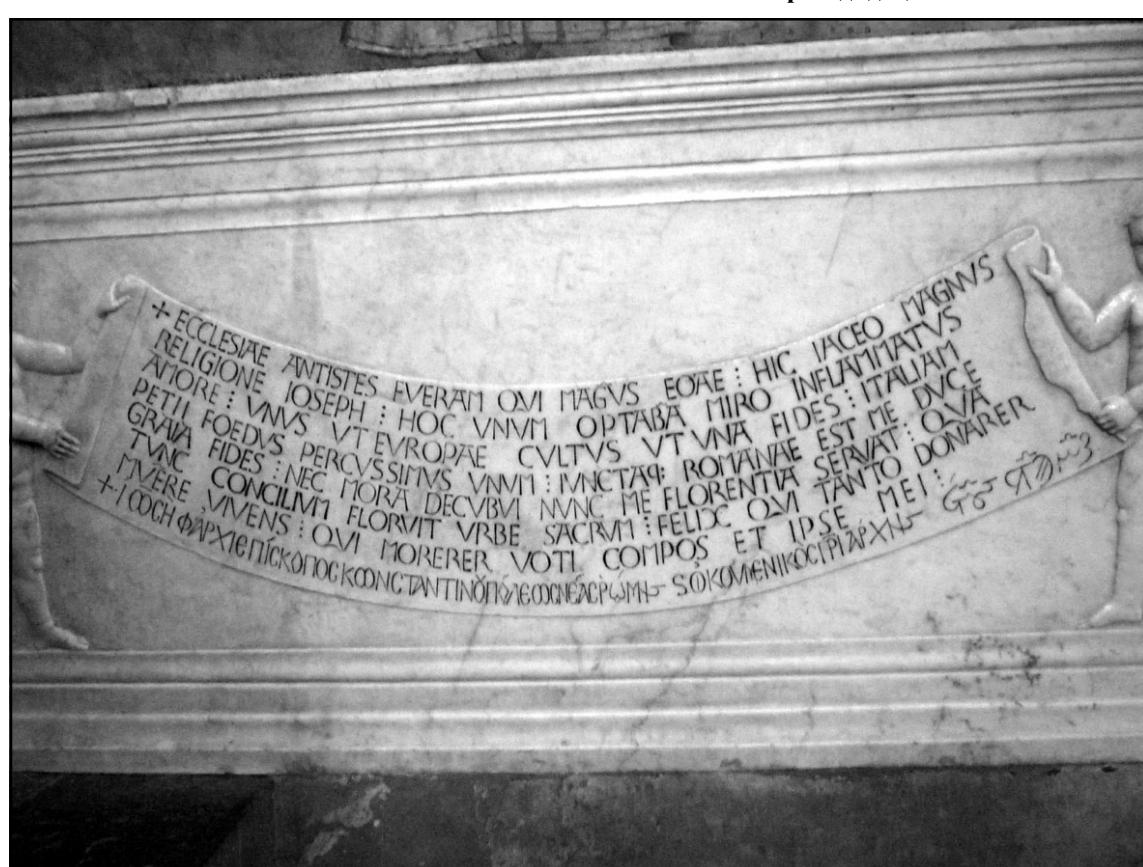
Архиепископ Болонек е роден на 6 декември 1938 г. в Хута Длутовска, Полша. Ръкоположен е за свещеник на 17 декември 1961 г. След като завърши богословие и канонично право, постъпва на дипломатическа служба при Светия престол през 1971 г. и служи в папските представителства в Никарагуа, САЩ, Египет и при съвета по обществени дела на Църквата. На 25 септември 1989 г. получава архиепископско назначение и за апостолически нунций в Бряг на Слоновата кост. Ръкоположен е за архиепископ на 20 октомври 1989 г. Той е апостолически пронунций в Буркина Фасо и Нигер (18 ноември 1989 г.), апостолически нунций в Румъния (23 януари 1995 г.), апостолически нунций в Уругвай (11 ноември 1999 г.).

Назначен е за апостолически нунций в България на 24 май 2008 г., а пристига в страната на 8 септември. На 4 май 2011 г. е назначен за нунций в Република Македония.

На 21 декември 2013 г. президентът на Република България Росен Плевнелиев го удостои с орден „Мадарски конник“ I степен за заслугите му в развитието на отношенията между България и Светия престол и по повод приключването на дипломатическата му мисия.

Погребан е в Хута Длутовска на 6 март 2016 г.
Бог да го прости!

**10 ИСТИНА
VERITAS**
Брой 3 (1508)
март 2016 г.

Действаш ли?

Един човек отишъл на място, отдалечено от града, за да говори с Бог. Ядял само това, което раждала земята. След година се върнал в града, защото храната свършила. Обяснил постъпката си така:

- Не съм говорил с Бог и Той не се погрижи за мен, та да имам храна!

Тогава се явил ангел и му казал:

- Бог се е грижил за теб цяла година - хранил те е. Но ти не си запазил нищо за по-нататък, нищо не си засадил... Не може без труд... Бог иска да действаш, а не само да чакаш наготово!

Мъртва е вярата без действие! Няма да можеш да постигнеш щастиято, ако не се включиш и ти да направиш добро!

„Ако е възможно по-добре, само добре не е достатъчно.“

„Действието е основният ключ към всеки успех.“

Пабло Пикассо

„Вярвай, че ще успееш, и наполовина си успял.“

Теодор Рузвелт

Алкохоликът Иван

Имало един закоравял алкохолик, казвал се Иван. Но след време той се променил много заради примера на доброволците, които се грижели за него. Започнал да работи усърдно, бил благодарен за всичко, бил грижлив към всички.

Една вечер свещеникът, който работел в центъра за алкохолици, казал на събранието там, че трябва да се мо-

лят за промяна. Тогава един се помолил:

- Искам да бъда като Иван.
- Трябва да се молиш да бъдеш като Иисус - подсказал свещеникът.

- Така ли, Иисус е като Иван?

- попитал мъжът.

Никога не е късно да се промениш, даже коренно! През целия си живот имаме възможности да променяме нещо, да добавяме нещо, сякаш заедно със Създателя творим новата действителност. Винаги има добри примери, които да ни насърчат за пресъздаване на наша живот!

„Всичко си има време, време има за всяка работа под небето: време да се родиш и време да умреш; време да садиш и време да скубеш насаденото; време да убиваш и време да лекуваш; време да събаряш, и време да съгреждаш; време да плачеш и време да се смееш; време да тъгуваш и време да играеш; време да разхвърляш камъни и време да събиращ камъни; време да прегръщаши и време да избягваш прегръдки; време да търсиши и време да губиш; време да къташ и време да пилееш; време да раздираш и време да съшибаш; време да мълчиш и време да говориш; време да обичаш и време да мразиш; време за война и време за мир.“

Книга на Еклисиаста,

3, 1-8

„Вие трябва да бъдете промяната, която искате да видите в света.“

Махатма Ганди

Кадънка

Един сълнчев, но мразовит ден едно птиченце - кадънка, било уцелено от ловец и не можело да лети. То обаче успяло да се добере до един снежен човек - с глава от диня, нос от морков, зъби от сълнчоглед. Птичето попитало снежния човек може ли да остане върху него. Той се съгласил. Най-големият проблем бил с храната. Тогава снежният човек посъветвал:

- Изяж моите зъби, сигурно ще изглеждам по-добре без тях.

После дошло време за носа от морков. После - на главата от диня... Така кадънката оживяла!

Запазваме себе си и другите, давайки себе си като храна! Бъди радостен давайки, а не вземайки! Радвай се, ако повече даваш, отколкото вземаш!

„Господ е вкусен като хляб!“

Свети Алберт Хмилевски

„В света има толкова много гладни хора, че Бог може да ги достигне само под формата на хляб.“

Махатма Ганди

„Иисус умножил хляба. Ние умножихме гладните.“

Урсула Зъбуря

„Едно парче от небето е във всяка усмивка,

във всяка мила дума,

в един приятелски жест,

във всяко едно действие.

Едно парче от рая е във всяко сърце,

което е пристанище за нещастния човек,

във всяка къща с хляб, вино и сърдечна топлина.

Бог е поставил любовта Си в твоите ръце -

като ключ към рая.“

Полско стихотворение

Отец Михал Шлахцяк, ОВ

Из „Чуто и предадено

нататък“

Катехизис**ЧАСТ ТРЕТА**
Животът в Христос**Раздел първи**
Призванието на човека:**Живот в Духа****Първа глава****Достойнството**
на човешката личност**Член 8**
Грешът**V. Умножаване на греха**

1866 Пороците могат да бъдат подредени според добродетелите, на които те се противопоставят, или според главните грехове, които християнският опит е разграничили, следвайки св. Иоан Касиан (Вж. SANCTUS IOANNES CASSIANUS, Conlatio, 5, 2: CSEL 13, 121 (PL 49, 611) и св. Григорий Велики (Вж. SANCTUS GREGORIUS MAGNUS, Moralia in lob, 31, 45, 87: CCL 143B, 1610 (PL 76,621). Наречени са главни, защото пораждат други грехове. Това са гордост, алчност, завист, гняв, похотливост, лакомия, леност или неохота.

1867 Традиционната катехеза напомня, че съществуват „грехове, които викат към небето“. Викат към небето: кръвта на Авел (Вж. Бит. 4, 10), грехът на Содомитите (Вж. Бит. 18, 20; 19, 13), викът на поробения египетски народ (Вж. Изд. 3, 7-10); жалбата на чуждоземеца, на вдовицата и на сира (Вж. Изд. 22, 20-22); неправдата срещу наемника (Вж. Втор. 24, 14-15; Як. 5, 4).

1868 Грехът е лично деяние. Освен това носим отговорност за сторените и от другите грехове, когато и ние участвуем в тях:

- като участваме директно и доброволно;
- като ги заповядваме, съветваме, възхваляеме или одобряваме;
- като не ги разкриваме или не ги предотвратяваме, когато сме длъжни да направим това;
- като покровителстваме онези, които вършат зло.

1869 По тъкъ начин грехът прави хората съучастници, прави да царуват между тях похотливостта, насилието, неправдата. Греховете пораждат социални положения и институции, противни на Божията доброта. „Структурите на греха“ са израз и следствие на личните грехове. Те карят своите жертви на свой ред да вършат зло. По аналогия те вършат „социален гръз“ (IOANNES PAULUS II, Adh. ap. Reconciliatio et paenitentia, 16: AAS 77 (1985) 216).

Накратко

1870 „Бог затвори всички в непокорство, та всички да помилуват“ (Рим. 11, 32).

1871 Грехът е „дума, дело или желание, противни на вечния Закон“ (SANCTUS AUGUSTINUS, Contra Faustum manichaeum, 22, 27: CSEL 25, 621 (PL 42, 418)). Той е осъкърбление към Бога. Той се възправя срещу Него в непослушание обратно на послушанието на Христос.

1872 Грехът е деяние против разума. Той наранява човешката природа и засяга човешката солидарност.

1873 Всички грехове се коренят в човешкото сърце. Видовете и тежестта им се измерват главно според техния обект.

1874 Смъртът гръзъ е съзнателният избор (т.е. избор със знание и желание) на нещо, което сериозно противоречи на Божия закон и на крайната човешка цел. Той разрушава в нас любовта, без която вечното блаженство е невъзможно. Без покаяние той води до вечна смърт.

1875 Простителният гръзъ представлява морална нередност, поправима чрез любовта, която все още съществува в нас.

1876 Повтарянето на греховете, дори на простителните, поражда пороци, сред които първо място заемат главните грехове.

Глава втора
Човешката общност

1877 Призванието на човека е да прояви Божия образ и да се превърне в образ на еднородния Син на Отца. Това призвание приема лична форма, понеже всеки е призван да влезе в небесното блаженство. То засяга също цялата човешка общност.

Член 1**Личност и общество****I. Обществен характер**
на човешката призвание

1878 Всички хора са призвани към една цел - към самия Бог. Съществува сходство между единството на Божествените лица и братството, което хората трябва да установят помежду си в истината и в любовта (Вж. CONCILII VATICANUM II, Const. past. Gaudium et spes, 24: AAS 58 (1966) 1045). Любовта към близния е неделима от любовта към Бог.

Из „Катехизис на Католическата църква“

**Кардинал Тагле:
Християните да се учат
на милосърдие от
другите религии**

В Годината на милосърдието Ка-
толическата църква трябва да
прекрачва границите си и да се учи
на милосърдие и от другите рели-
гии. Това подчертва кардинал Луис
Антонио Тагле на среща със сту-
денти в университета „Грегориана“.
Тагле присъства на представянето
на книгата „Религия и политика“ на
Самуеле Сангали, в която се говори
за ролята на религията и рели-
гиозната свобода в глобализира-
ния свят.

Тагле обръща внимание да не бъ-
дем милосърдни само към члено-
вете на Църквата, но и към тези,
които не са в нея. „Да даваме знак
на милосърдие за братята, сестри-
те, съседите, страдащите и изос-
тавените. Ако погледнем света не
само в Азия, ще видим, че там, къ-
дето се появява несправедливост,
липса милосърдие. Хората стават
жертви на тези, които нямат ми-
лост. Да погледнем към всички тях
през Светата година.“

Да се отиде в покрайнините оз-
начава също така да се излезе от
сферата на собствената религия,
каза кардиналът от Филипините.
По този начин християните могат
да разберат как се живее милосър-
дието в другите религии. Не само
в големите, но и в традиционните
местни религии. Те също са важ-

**Raguo
Bamukan...****От стр. 3**

пресцентърът на Ватикан, Ва-
тиканската служба за интернет,
Радио Ватикан, Телевизи-
онният център на Ватикан, пе-
риодичното издание „L’Osservatore Romano“, вати-
канската печатница, фотоп-
службата и издателската къ-
ща на Ватикан.

Още на 1 януари Папският
съвет за социални комуника-
ции и пресцентърът на Светия
престол са всъщност слети от
административна и управлени-
ческа гледна точка. „Нищо не
се променя относно компетен-
циите на Държавния секретари-
ат, доколкото се отнася до
корпоративната комуникация.
2016 г. - се чете в нота на ве-
домството, чийто председа-
тел е монс. Дарио Едоардо
Вигано - според представения
и одобрен документ предвижда
сложна работа, но със сиг-
нурност е положителна стъпка

към обединението на Ватикан-
ското радио и телевизионния
център на Ватикана (CTV),
обединение, частично започ-
нало на практика чрез някои
представления. Обединението
предвижда по-добрата анга-
жированост на служителите.

„Секретариатът за комуни-
кациите ще следва този про-
цес с грижа и внимание, за да
улеши разрешаването на
евентуални труд-
ности и гарантира неговия успех.“

Папа Франциск пред иконата на Дева Мария от Гваделупа

Мексико Пет незабравими образа от една визита

Да гледаме Мария, Девицата от Гваделупа, и да ѝ позволим да ни гледа, да се сведе над своя народ, но преди всичко над страдащите в тялото и душата, жертвите на бедността и насилията. Нека извлечем от Евангелието силата на пророчеството, за да знаем чия страна да заемем пред раните на експлоатацията, наркотрафика, безразличието пред страданията на мигрантите, колонализма, който налага нови модели на семейство. Визитата на папа Франциск в Мексико бе едно „кресчендо“, чийто кулминационен момент бе последният ден в Сиудад Хуарес с молитвата на оази граница, която много хора мечтат да прекосят и на която хиляди намериха смъртта си.

В сърцето на върата

Преди да отпътува, папа Франциск каза, че за него визитата в Мексико е преди всичко възможност да се моли пред Дева Мария от Гваделупа, Девицата, която всяка година посещават двадесет милиона вървачи, утробата, домът, „малката къщичка“ на всеки мексиканец. Там Франциск, първият латиноамерикански папа, пожела да се спре, за да я гледа и да бъде гледан от нея, за да говори като син с майка си. Папа Франциск, седнал „в малката стаичка“ зад олтара, където е възможно отблизо да се съзерцава създаденият по тайнствен начин образ върху наметалото на индианец Хуан Диего, се превърна в икона на визитата. Върата е въпрос на погледи, да видиш и докоснеш. Това е погледът на Мария върху един папа, който разпознава докрай безогрешния инстинкт на Божия народ и извлича от този поглед сила на нежността към раните на този народ. Рани, които трябва да се докоснат, за да се докосне „плътта на Христос“.

Епископи пастири, а не длъжностни лица или членове от елита

Може би най-настойчивото и лично слово през тази визита папа Франциск посвети на своите събрата епископите. Изхождайки именно от погледа

на Дева Мария от Гваделупа, утроба на мексиканския народ, папата съумя да призове пастирите на Църквата в Мексико към онова „пастирско обръщане“, което е сърцевината на неговия понтификат. Не са споразуменията с властимашите, подкрепата на правителството, материалните помощи на католическитемагнати, които укрепват Църквата. Не са „клубовете или групичките“ тези, които я гарантират. „Във вашите погледи - каза папата на епископите - мексиканският народ има правото да намери следи от онзи, които са видели Господ. Това е най-важното.“ Само Църква „способна да закрия лица на хората, които хлопат на нейната врата, може да им говори за Бог. Ако не дешифрираме техните страдания, ако неоловим техните нужди, нищо не можем да предложим. Богатството, което притежаваме, преминава само когато се срещаме с нищетата на просещите. Именно в тази среща се реализира нашето сърце на пастири“.

В прегръдката на индианците

Останалата част от пътуването бе проясняване и затвърждаване на първите два образа. Прекрасният ден в Чиапас, в Сан Кристобал де Лас Касас и в Тустла Гутierrez свидетелства за близостта на Франциск до коренното население не само с искане на прошка за онова, което е изстрадало в миналото и от което все още страда, но също и със съзнанието колко е полезен приносът на неговата култура в момент, когато земята се експлоатира не-контролирамо, а възрастните хора се считат за ненужни. Висящият критерий Salus animarum - спасението на душите, е онзи, който подтикна папа Франциск да даде съгласието си за ръкополагане на постоянни дякони в епархията на Сан Кристобал де Лас Касас след 14-годишна забрана, както и разрешението за ползване на литургийните на най-важните езици. Пресвета Богородица от Гваделупа избра да се яви пред Хуан Диего - един скромен, обикновен коренен жител, и нему повери дара на най-почитания свой образ в света.

Приятели, а не наемни убийци

На стадиона на Морелия папата говори на младите, наричайки ги истинското богатство

на Мексико. На тях предложи да освидетелстват приятелството с Исус, който ни нарича „приятели“ и „никога не би ги поканил да бъдат наемни убийци или би ги изпратил да умрат“. Благодарение на Него „всеки път можем да започнем отначало, благодарение на Него можем със смелост да кажем: не е вярно, че единственият начин да се живеем, да бъдем млади, е да оставим живота си в ръцете на наркотрафикантите или на всички ония, които сеят смърт и разрушение. Благодарение на Него можем да кажем: не е вярно, че единственият начин на живот за младите тук е сред бедност и маргинализация“.

Поглед отвъд границата

Това бе последният интензивен поглед от пътуването, поглед, който отива отвъд границата между Мексико и САЩ. Папата не е политик, той не се занимава с имиграционните закони. За него драмата, трагедията на мигрантите не се изразява в числа, в статистики, в счетоводни сметки. Жените, децата, мъжете, възрастните мигранти имат свой собствен образ, своя собствена история. Разкази и лица на живот, прекъснат или унищожен на тази граница, както и на много други граници. Застиналият образ на папата на повдигнатия по-диум, на чийто връх се издига черен кръст, на няколко метра от Рио Браво и от телената мрежа, която разделя Сиудад Хуарес от Ел Пасо, на една от най-зорко съблудаваните граници в света, е свидетелство и напомняне, че не става дума само за мигрантите - жертва на търговията с хора в Мексико и в Съединените щати, или за гръмките предложения на един кандидат за Белия дом като Доналд Тръмп, който предлага километрична стена и депортиране на милиони нелегални имигранти. Свидетелството и предупреждението на папата се отнасят и към Европа, изпаднала в криза на аномия относно своите фундаментални ценности, болезнено влюбена в себе си, изгубена в национализъм и с лидери, потънали в „празни приказки и власт“, и християнство, превърнало се в идеология за ония, които са забравили, че и Божият син бе мигрант и бежанец, сънуващи или вече изградили нови стени.

Европейският парламент с резолюция за спиране на геноцида срещу християните

С обща резолюция в началото на февруари Европейският парламент изрази остра присъда над т. нар. Исламска държава (Идил) и извършението от нея тежки нарушения на човешките права, равняващи се на престъпления срещу човечеството, като потвърждава нуждата от прилагането на подходящи мерки, за да може Съветът за сигурност на ООН да признае тези нарушения за геноцид.

„Идил извършва геноцид срещу християни, язици и други етнически и религиозни малцинства“, в нейните опити да елиминира етническите и религиозните малцинства в контролираните от нея райони.

„Идил извършва геноцид срещу християни, язици и други етнически и религиозни малцинства“, се казва в общата резолюция, като призовава „всяка от страните, подписали Конвенцията на ООН за преследване и наказването на престъпленията геноцид, да забрани на собствената територия военните престъпления, престъпленията срещу човечеството и геноцида“. RW

Турция Затварят християнската черква в Бурса

Християнските общности в Бурса, Турция, ще бъдат изгонени от местните органи от единствената черква в града. По информация на вестник „Radikal“ дирекцията на държавната фондация, стопанища храма, се разпоредила - без предупреждение - християните да освободят историческата сграда в много кратък срок от десетина дни. По този начин 100 християни - католици, протестанти и православни, които досега са ползвали заедно черквата, се оказват без молитвен дом.

Френската черква в Бурса, построена през XIX в. от левантийски християни, била реставрирана преди десет години и предоставена на християните от градската администрация. Вярващите се надявали през 2015 г. споразумението да бъде подновено.

По www.catholic-news.bg

Северна Нигерия

13 000 черкви са били унищожени или затворени

Повече от 11 500 християни са били убити, 13 000 черкви са унищожени или затворени и около 1 300 000 християни са избягали от региона. Това са потресаващи цифри от щатите в Северна Нигерия, в които е наложен шериатът. „Open Doors“ ги посочва в последния си доклад, основаващ се на проучване за преследването на християните в района през периода 2000 - 2014 година. В подробния доклад, публикуван на 24 февруари 2016 г., се посочва, че отвличанията, грабежите, изнасилванията и унищожаването на магазини и къщи са свързани с целта

християнското население от северната и централната част на Нигерия да бъде прогонено.

Докладът, озаглавен „Crushed but not defeated - The impact of persistent violence on the Church in Northern Nigeria“ е създаден в сътрудничество с „Christian Association of Nigeria“ - най-голямото междуконфесионално обединение на нигерийски християни, както и с църковни лидери и експерти. Целта на доклада е да представи конкретните начини на действие за цялостно укрепване на Църквите в Северна Нигерия.

По www.catholic-news.bg